

Dziennik Urzędowy L 91

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
31 marca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 360/2007 z dnia 30 marca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 361/2007 z dnia 30 marca 2007 r. ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 kwietnia 2007 r.	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 362/2007 z dnia 30 marca 2007 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 28. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005.....	6
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 363/2007 z dnia 30 marca 2007 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i masła skoncentrowanego w ramach 28. odrębnego zaproszenia do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005	8
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 364/2007 z dnia 30 marca 2007 r. ustalające maksymalną kwotę pomocy do masła skoncentrowanego w ramach 28. zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005	10
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 365/2007 z dnia 30 marca 2007 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 60. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999	11
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 366/2007 z dnia 30 marca 2007 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007	12
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 367/2007 z dnia 30 marca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2131/93 ustanawiające procedury i warunki sprzedaży zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych	14
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 368/2007 z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (jabłka)	16

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji 2007/19/WE z dnia 30 marca 2007 r. zmieniająca dyrektywę 2002/72/WE w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi oraz dyrektywę Rady 85/572/EWG ustanawiającą wykaz płynów modelowych do zastosowania w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi ⁽¹⁾** 17
-

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/204/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 26 września 2006 r. w sprawie pomocy państwa nr C 42/2005 (ex N 66/2005, ex N 195/2005), udzielonej przez Republikę Słowacką spółce Konas, s. r. o. (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4205) ⁽¹⁾** 37

2007/205/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 marca 2007 r. określająca wspólny format pierwszego sprawozdania państw członkowskich z wdrożenia dyrektywy 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1236) ⁽¹⁾** 48

2007/206/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 29 marca 2007 r. dotycząca rozpoczęcia działalności przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Floty Pełnomorskiej/Floty Dalekomorskiej w ramach wspólnej polityki rybackiej** 52
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do decyzji Komisji 2006/635/Euratom z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie zawarcia w drodze podpisania umowy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) oraz Radą Ministrów Ukrainy dotyczącej współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej (Dz.U. L 261 z 22.9.2006)** 53

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 360/2007

z dnia 30 marca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 marca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	171,2
	MA	101,6
	SN	320,6
	TN	175,4
	TR	159,0
	ZZ	185,6
0707 00 05	JO	171,8
	MA	102,4
	TR	116,2
	ZZ	130,1
0709 90 70	MA	58,2
	TR	109,3
	ZZ	83,8
0709 90 80	EG	242,2
	IL	80,8
	ZZ	161,5
0805 10 20	CU	38,6
	EG	38,5
	IL	41,9
	MA	44,7
	TN	54,1
	TR	40,7
	ZZ	43,1
0805 50 10	IL	62,2
	TR	52,4
	ZZ	57,3
0808 10 80	AR	77,6
	BR	75,4
	CA	101,7
	CL	88,3
	CN	55,8
	NZ	123,6
	US	110,8
	UY	68,1
	ZA	81,5
ZZ	87,0	
0808 20 50	AR	69,5
	CL	78,2
	CN	54,5
	ZA	76,8
	ZZ	69,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 361/2007**z dnia 30 marca 2007 r.****ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 kwietnia 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że należność przywozowa na produkty objęte kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy siewne, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów podczas przywozu, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową cif stosowaną wobec danej dostawy. Jednak należność ta nie może przekraczać stawki celnej we Wspólnej Taryfie Celnej.
- (2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stanowi, że do celów obliczenia należności przywozowej określonej w ust. 2 wspomnianego artykułu, dla danych

produktów regularnie ustala się reprezentatywne ceny przywozowe cif.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów objętych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena importowa cif ustalona w sposób określony w art. 4.
- (4) Należy ustalić należności przywozowe na okres od dnia 1 kwietnia 2007 r. mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 kwietnia 2007 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, str. 5).

ZAŁĄCZNIK I

Należności przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stosowane od dnia 1 kwietnia 2007 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	5,51
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	5,51
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

Okres od dnia 16–29 marca 2007 r.

1. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna (*)	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości (**)	Pszenvica twarda niskiej jakości (***)	Jęczmień
Giełda	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	152,25	117,98	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	180,60	170,60	150,60	152,43
Premia za Zatokę	26,80	6,98	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—	—

(*) Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 30,84 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: — EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 362/2007

z dnia 30 marca 2007 r.

ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 28. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do składania ofert, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Ustalono dalej, że cena lub pomoc mogą się zmie-

niać w zależności od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 28. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 minimalną cenę sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o których mowa odpowiednio w art. 25 i 28 wymienionego rozporządzenia, ustala się, jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

Minimalna cena sprzedaży masła oraz zabezpieczenie przetwórcze w ramach 28. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Wzór			A		B	
Procedura włączenia			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprzedaży	Masło ≥ 82 %	W stanie nieprzetwo- rzonym	—	—	—	—
		Skoncentro- wane	—	—	—	—
Zabezpieczenie przetwórcze		W stanie nieprzetwo- rzonym	—	—	—	—
		Skoncentro- wane	—	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 363/2007**z dnia 30 marca 2007 r.****ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i masła skondensowanego w ramach 28. odrębnego zaproszenia do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty ⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skondensowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skondensowanego. Ustalono dalej, że cena lub pomoc mogą się różnić w zależności

od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 28. odrębnego przetargu w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 maksymalną kwotę pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skondensowanego oraz wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o których mowa odpowiednio w art. 25 i 28 wymienionego rozporządzenia, ustala się, jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

Maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła oraz zabezpieczenie przetwórcze w ramach 28. odrębnego przetargu przeprowadzonego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Wzór		A		B	
		Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Procedura włączenia					
Maksymalna kwota pomocy	Masło \geq 82 %	11,5	8	10	—
	Masło < 82 %	—	7,7	—	—
	Masło skondensowane	—	—	—	—
	Śmietana	—	—	—	—
Zabezpieczenie przetwórcze	Masło	13	—	11	—
	Masło skondensowane	—	—	—	—
	Śmietana	—	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 364/2007**z dnia 30 marca 2007 r.****ustalające maksymalną kwotę pomocy do masła skoncentrowanego w ramach 28. zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 47 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty ⁽²⁾, agencje interwencyjne otwierają stały przetarg na przyznawanie pomocy dla masła skoncentrowanego. Artykuł 54 wymienionego rozporządzenia stanowi, że maksymalną kwotę pomocy ustala się w świetle ofert przetargowych otrzymanych w odpowiedzi na indywidualny przetarg dla masła skoncentrowanego o minimalnej zawartości tłuszczu w wysokości 96 %.
- (2) Należy złożyć zabezpieczenie należytego wykonania umowy, o którym mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, w celu zapewnienia przejęcia masła skoncentrowanego przez handel detaliczny.

- (3) W świetle otrzymanych ofert przetargowych należy ustalić maksymalną kwotę pomocy na odpowiednim poziomie oraz odpowiednio określić zabezpieczenie należytego wykonania umowy.

- (4) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 28. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu otwartego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1898/2005, maksymalną kwotę pomocy w odniesieniu do masła skoncentrowanego o minimalnej zawartości tłuszczu w wysokości 96 %, o którym mowa w art. 47 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, ustala się na 12,00 EUR/100 kg.

Zabezpieczenie należytego wykonania umowy, o którym mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się na 13 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 365/2007**z dnia 30 marca 2007 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 60. indywidualnego zaproszenia do składania ofert,
wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu
(WE) nr 2771/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany⁽²⁾, agencje interwencyjne wystawiły na sprzedaż w ramach stałego zaproszenia do składania ofert określone ilości składowanego przez nie masła.
- (2) W świetle ofert otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do składania ofert ustalana jest minimalna cena sprzedaży bądź podejmowana jest

decyzja o nieprzyjęciu żadnej oferty, zgodnie z art. 24 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2771/1999.

- (3) W świetle otrzymanych ofert należy określić minimalną cenę sprzedaży.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 60. indywidualnego zaproszenia do składania ofert na mocy rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, w odniesieniu do którego termin składania ofert upłynął 27 marca 2007 r., minimalną cenę sprzedaży masła ustala się na 243,05 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 366/2007**z dnia 30 marca 2007 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1002/2006 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty

zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 331/2007 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006 w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2011/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

⁽³⁾ Dz.U. L 179 z 1.7.2006, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 88 z 29.3.2007, str. 14.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 31 marca 2007 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	20,09	6,26
1701 11 90 ⁽¹⁾	20,09	11,88
1701 12 10 ⁽¹⁾	20,09	6,07
1701 12 90 ⁽¹⁾	20,09	11,37
1701 91 00 ⁽²⁾	25,25	12,73
1701 99 10 ⁽²⁾	25,25	8,09
1701 99 90 ⁽²⁾	25,25	8,09
1702 90 99 ⁽³⁾	0,25	0,40

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 367/2007

z dnia 30 marca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2131/93 ustanawiające procedury i warunki sprzedaży zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 i art. 24 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2131/93⁽²⁾ definiuje pojęcie przetargu oraz związane z nim warunki udzielania zamówień. W celu uniknięcia wszelkich niejasności przy udzielaniu zamówień należy określić szczegółowo warunki temu towarzyszące.
- (2) Artykuł 2 ust. 1 akapit trzeci oraz art. 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2131/93 stanowią, że między datą opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji o otwarciu przetargu na sprzedaż na rynku wewnętrznym Wspólnoty lub na wywóz a ostatnim dniem pierwszego terminu składania ofert przetargowych musi upłynąć okres co najmniej ośmiu dni. Artykuł 12 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia przewiduje, że taki sam okres musi upłynąć pomiędzy datą opublikowania ogłoszenia o przetargu a ostatnim dniem pierwszego terminu składania ofert. Uwzględniając postęp w przekazywaniu i udostępnianiu informacji drogą elektroniczną, przedmiotowe okresy wydają się obecnie za długie; należy zatem je skrócić.
- (3) Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2131/93 określa minimalne wymagania dotyczące publikowania ogłoszeń o przetargu oraz ustanawia pewne ogólne zasady stosowane do przetargów stałych, bez względu na przeznaczenie produktów. W trosce o zachowanie jasności należy włączyć przedmiotowe zasady do tytułu III wspomnianego rozporządzenia ustanawiającego przepisy ogólne i końcowe.
- (4) Artykuł 10 rozporządzenia (EWG) nr 2131/93 określa, jakie informacje należy przysyłać Komisji przy składaniu ofert przetargowych, oraz warunki przyjęcia ofert, w szczególności w odniesieniu do cen. W trosce o skuteczność zarządzania należy przewidzieć, aby partia,

do której odnosi się oferta, była zidentyfikowana, i określić okoliczności, w których ustanowienie minimalnej ceny sprzedaży nie zakłóci innych operacji wywozowych.

- (5) Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 2131/93 określa ogólne przepisy dotyczące ogłoszenia o przetargu. W trosce o zachowanie jasności należy włączyć do niego uchylone przepisy art. 3.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2131/93.
- (7) Rozporządzenie (EWG) nr 2131/93 zawiera zapisy we wszystkich językach Wspólnoty. Zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 1 z dnia 6 października 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej⁽³⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 920/2005⁽⁴⁾, język irlandzki jest jednym z urzędowych języków Wspólnoty od dnia 1 stycznia 2007 r. Przedmiotowe zapisy powinny zatem zawierać zapis w języku irlandzkim.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2131/93 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla celów niniejszego rozporządzenia »przetarg« oznacza konkurencję między zainteresowanymi stronami w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert, przy czym umowę na każdą partię zawiera się z oferentem, którego oferta jest najkorzystniejsza z ofert zgodnych z przepisami niniejszego rozporządzenia, a jej cena jest co najmniej równa minimalnej cenie sprzedaży ustalonej przez Komisję zgodnie z art. 10 ust. 2.”;

- 2) w art. 2, ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Między datą tego ogłoszenia a ostatnim dniem pierwszego terminu składania ofert musi upłynąć okres co najmniej sześciu dni.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 31.7.1993, str. 76. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 17 z 6.10.1958, str. 385/58.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 156 z 18.6.2005, str. 3.

3) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Agencje interwencyjne opracowują i publikują ogłoszenie o przetargu zgodne z przepisami art. 12.”;

4) w art. 7, ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Między datą tego ogłoszenia a ostatnim dniem pierwszego terminu składania ofert musi upłynąć okres co najmniej sześciu dni.”;

5) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Po upływie każdego terminu przewidzianego na składanie ofert przetargowych, zainteresowane państwo członkowskie przesyła Komisji listę ofert, bez podania nazw lub nazwisk, podając w odniesieniu do każdej z nich w szczególności numer partii, ilość, cenę oraz wzrosty cen i ich redukcje.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 Komisja wyznacza minimalną cenę sprzedaży lub postanawia nie podjąć działań w odniesieniu do otrzymanych ofert przetargowych.

3. W odniesieniu do przetargów na wywóz minimalna cena sprzedaży jest ustalana na takim poziomie, który nie zakłóca pozostałych operacji wywozowych.”;

6) artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Agencje interwencyjne publikują – co najmniej na cztery dni przed upływem pierwszego terminu składania ofert – ogłoszenie o przetargu zawierające:

a) dodatkowe klauzule i warunki sprzedaży zgodne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia;

b) główne właściwości fizyczne i technologiczne różnych partii, stwierdzone w chwili zakupu przez agencję interwencyjną lub w trakcie przeprowadzonych później kontroli;

c) miejsca składowania oraz nazwisko i adres podmiotu składającego.

2. Agencje interwencyjne zapewniają odpowiednie udostępnianie ogłoszeń o przetargach, w szczególności poprzez wystawianie ogłoszeń w swoich siedzibach oraz przez ich publikowanie na swojej stronie internetowej lub na stronie internetowej właściwego ministerstwa. W przypadku przetargów stałych agencje interwencyjne określają terminy składania ofert dla każdego przetargu częściowego.

3. Ogłoszenie o przetargu określa minimalne ilości, do których muszą się odnosić oferty przetargowe.

4. Ogłoszenie to, wraz ze wszystkimi jego zmianami, przekazuje się Komisji przed upływem pierwszego terminu składania ofert przetargowych.”;

7) w załączniku, po zapisie w języku francuskim, dodaje się tiret w następującym brzmieniu:

„— w języku irlandzkim: Onnmhairiú gránach ar muir, Airteagal 17a de Rialachán (CEE) 2131/93”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 368/2007**z dnia 30 marca 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (jabłka)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001 z dnia 8 października 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do refundacji wywozowych do owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 134/2007 ⁽³⁾ ustala ilości indykatywne, dla których mogą zostać wydane pozwolenia na wywóz w systemie B.
- (2) Biorąc pod uwagę informacje, którymi dzisiaj dysponuje Komisja, ilości indykatywne przewidziane na bieżący okres wywozu w odniesieniu do jabłka mogą zostać

niedługo przekroczone. To przekroczenie byłoby naruszeniem prawidłowego funkcjonowania systemu refundacji wywozowych w sektorze owoców i warzyw.

- (3) W celu uniknięcia opisanej sytuacji należy odrzucić wnioski o pozwolenia w systemie B dla jabłka wywiezionych po dniu 30 marca 2007 r., aż do końca bieżącego okresu wywozu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do jabłka wnioski o pozwolenia na wywóz w systemie B, złożone z tytułu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 134/2007, dla których zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte po dniu 30 marca i przed dniem 1 lipca 2007 r., są odrzucone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2007, str. 16. Sprostowanie w Dz.U. L 52 z 21.2.2007, str. 12.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/19/WE

z dnia 30 marca 2007 r.

zmieniająca dyrektywę 2002/72/WE w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi oraz dyrektywę Rady 85/572/EWG ustanawiającą wykaz płynów modelowych do zastosowania w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 2002/72/WE ⁽²⁾ to dyrektywa szczegółowa w rozumieniu rozporządzenia ramowego (WE) nr 1935/2004, harmonizująca przepisy dotyczące materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością.
- (2) Dyrektywa 2002/72/WE ustanawia wykaz substancji dozwolonych do produkcji tych materiałów i wyrobów, w szczególności substancji dodatkowych i monomerów, ograniczenia ich użycia, zasady znakowania oraz informacje, które należy przekazywać konsumentom lub przedsiębiorcom działającym na rynku spożywczym dotyczące właściwego wykorzystywania tych materiałów i wyrobów.
- (3) Informacje przekazane Komisji wskazują na to, że plastyfikatory stosowane do wytwarzania np. polichlorku winylu (PVC) zawartego w uszczelkach do zakrywek mogą migrować do żywności zawierającej tłuszcz

w ilościach mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia człowieka lub mogących wywołać nieakceptowalne zmiany składu żywności. Należy zatem uściślić, że nawet jeśli uszczelki stanowią część zakrywki wykonanej np. z metalu, są one przedmiotem dyrektywy 2002/72/WE. Jednocześnie należy określić szczegółowe zasady odnośnie do stosowania substancji dodatkowych przeznaczonych do produkcji takich uszczelkek. Należy uwzględnić czas potrzebny producentom zakrywek na dostosowanie się do przepisów dyrektywy 2002/72/WE. W szczególności zaś, uwzględniając czas potrzebny na przygotowanie wniosku o ocenę danej substancji dodatkowej stosowanej w produkcji uszczelkek do zakrywek, nie jest jeszcze możliwe określenie harmonogramu ich oceny. Dlatego też w początkowym stadium lista pozytywna dozwolonych substancji dodatkowych, która zostanie przyjęta w przyszłości dla materiałów oraz wyrobów z tworzyw sztucznych, nie powinna mieć zastosowania do produkcji uszczelkek do zakrywek, wobec czego stosowanie innych substancji dodatkowych będzie możliwe i będzie regulowane przepisami krajowymi. Sytuacja taka powinna zostać poddana ponownej ocenie na późniejszym etapie.

- (4) W oparciu o nowe informacje dotyczące oceny ryzyka związanego z substancjami ocenianymi przez Urząd oraz w związku z potrzebą dostosowania do postępu technicznego istniejących zasad obliczania migracji dyrektywa 2002/72/WE winna zostać uaktualniona. Dla pełnej jasności należy wprowadzić definicje stosowanych terminów technicznych.
- (5) Przepisy dotyczące migracji globalnej i migracji specyficznej winny być oparte na tej samej zasadzie i dlatego powinny zostać ujednoczone.
- (6) Należy wprowadzić szczególne przepisy zwiększające ochronę niemowląt, gdyż niemowlęta spożywają większą ilość pokarmu w stosunku do masy ciała niż dorośli.
- (7) Weryfikację zgodności z limitami migracji specyficznej (SLM) w płynie modelowym D dla substancji dodatkowych umieszczonych w wykazie w załączniku III sekcja B do dyrektywy 2002/72/WE należy przeprowadzić równocześnie z zastosowaniem innych przepisów dotyczących obliczania migracji wprowadzonych na mocy niniejszej dyrektywy, celem lepszego oszacowania faktycznego narażenia konsumenta na działanie tych substancji dodatkowych. Dlatego też termin przeprowadzenia wymienionej wyżej weryfikacji zgodności winien zostać wydłużony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 15.8.2002, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/79/WE (Dz.U. L 302 z 19.11.2005, str. 35).

- (8) Należy wyjaśnić, jaki jest status substancji dodatkowych działających jako substancje pomocnicze stosowane w procesie polimeryzacji (PPA). PPA, które również stosuje się jako substancje dodatkowe, należy poddać ocenie i włączyć do przygotowywanej listy pozytywnej substancji dodatkowych. Niektóre z nich już zostały objęte obecnym niepełnym wykazem substancji dodatkowych. W przypadku substancji dodatkowych, które działają wyłącznie jako PPA i w związku z tym nie są przeznaczone do pozostawiania w gotowym wyrobie, należy uściślić, że ich stosowanie jest możliwe i jest regulowane przepisami krajowymi, nawet wówczas gdy zostanie przyjęta lista pozytywna substancji dodatkowych. Sytuacja ta powinna zostać poddana ponownej ocenie na późniejszym etapie.
- (9) Badania wykazały, że podczas przetwarzania w wysokich temperaturach azodikarbonamid rozkłada się do semikarbazydu. W 2003 r. do Urzędu zwrócono się o zebranie informacji i ocenę potencjalnego ryzyka związanego z obecnością semikarbazydu w żywności. Do momentu uzyskania tych informacji i zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, stosowanie azodikarbonamidu w materiałach i wyrobach z tworzyw sztucznych zostało zawieszona na mocy dyrektywy Komisji 2004/1/WE⁽²⁾. W swej opinii z dnia 21 czerwca 2005 r., Urząd⁽³⁾ stwierdził, że rakotwórczość semikarbazydu w stężeniach występujących w żywności nie stanowi zagrożenia dla ludzkiego zdrowia, o ile wyeliminowane zostanie źródło semikarbazydu związane z azodikarbonamidem. W związku z tym należy utrzymać zakaz stosowania azodikarbonamidu w materiałach i wyrobach z tworzyw sztucznych.
- (10) Należy wprowadzić pojęcie bariery funkcjonalnej w tworzywie sztucznym, czyli bariery w materiałach lub wyrobach z tworzyw sztucznych, która zapobiega lub ogranicza migrację z za tej bariery do żywności. Jedynie szkło i niektóre metale mogą zapewnić całkowite powstrzymanie migracji. Tworzywa sztuczne mogą stanowić częściową barierę funkcjonalną (której właściwości i skuteczność należałoby zbadać i ocenić) oraz pomóc zredukować migrację do poziomu poniżej limitu migracji specyficznej (SML) lub granicy wykrywalności. Przy zastosowaniu bariery funkcjonalnej w tworzywach sztucznych wykorzystywać można substancje niedozwolone, pod warunkiem że spełniają one określone kryteria, a ich migracja pozostaje poniżej określonej granicy wykrywalności. Biorąc pod uwagę żywność dla niemowląt oraz innych szczególnie wrażliwych osób, a także uwzględniając trudności związane z tego typu analizą, na którą wpływa znaczna tolerancja analityczna, dla migracji niedozwolonej substancji przez barierę funkcjonalną w tworzywie sztucznym należy ustanowić maksymalny poziom 0,01 mg/kg w żywności lub płynie modelowym imitującym żywność.
- (11) Artykuł 9 dyrektywy 2002/72/WE stanowi, że materiałom i wyrobom towarzyszyć musi pisemna deklaracja poświadczająca ich zgodność ze stosownymi przepisami. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. h) oraz i) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, aby poprawić koordynację i zwiększyć odpowiedzialność dostawców na wszystkich etapach produkcji, w tym na etapie substancji wyjściowych, osoby odpowiedzialne powinny udokumentować zgodność z odpowiednimi przepisami w deklaracji zgodności, która udostępniana jest klientowi. Ponadto na każdym etapie produkcji należy zapewnić organom wykonawczym dostęp do dokumentów uzupełniających uzasadniających deklarację zgodności.
- (12) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 zawiera wymóg, aby przedsiębiorcy działający na rynku spożywczym weryfikowali zgodność żywności z przepisami mającymi do niej zastosowanie. W tym celu, z zastrzeżeniem wymogu poufności, przedsiębiorcy działający na rynku spożywczym winni mieć dostęp do odpowiednich informacji w celu umożliwienia zapewnienia, że migracja substancji z materiałów i wyrobów do żywności odpowiada specyfikacjom i ograniczeniom określonym w prawodawstwie dotyczącym żywności.
- (13) Zgodność z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 w zakresie substancji nieuwzględnionych w załącznikach II i III dyrektywy 2002/72/WE, takich jak zanieczyszczenia czy produkty reakcji określone w pkt 3 załącznika II i pkt 3 załącznika III do dyrektywy 2002/72/WE, winna być oceniana przez odpowiedni podmiot działający na rynku, zgodnie z uznanymi na całym świecie zasadami naukowymi.
- (14) Celem poprawy szacowania narażenia konsumenta na kontakt z przedmiotowymi substancjami, w badaniach migracji należy wprowadzić nowy współczynnik redukcji, tak zwany współczynnik redukcji tłuszczu (FRF). Dotąd szacunki dotyczące narażenia na działanie substancji migrujących głównie do żywności zawierającej tłuszcz (substancje lipofilowe) opierały się na ogólnym założeniu, że człowiek spożywa dziennie 1 kg żywności. Jednakże człowiek spożywa dziennie maksymalnie 200 g tłuszczu. Fakt ten należy uwzględnić w obliczeniach poprzez skorygowanie wartości migracji specyficznej przez FRF w przypadku substancji lipofilowych, zgodnie z opinią Komitetu Naukowego ds. Żywności (SCF)⁽⁴⁾ oraz opinią Urzędu⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 7 z 13.1.2004, str. 45.

⁽³⁾ Dziennik EFSA (2005) 219, str. 1–36.

⁽⁴⁾ Opinia SCF z dnia 4 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia współczynnika redukcji (spożycia) tłuszczu (FRF) w kontekście szacowania narażenia na działanie substancji migrujących z materiałów mających kontakt z żywnością, http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out149_en.pdf

⁽⁵⁾ Opinia panelu naukowego ds. dodatków do żywności, aromatów, substancji pomagających w przetwarzaniu i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (AFC) w sprawie wprowadzenia współczynnika redukcji (spożycia) tłuszczu w odniesieniu do niemowląt i dzieci, wydana na wniosek Komisji. Dziennik EFSA (2004) 103, str. 1–8.

- (15) W oparciu o nowe informacje dotyczące oceny ryzyka związanego z monomerami i innymi substancjami wyjściowymi ocenianymi przez Urząd⁽¹⁾ niektóre monomery dopuszczone tymczasowo na szczeblu krajowym, jak również nowe monomery winny zostać umieszczone we wspólnotowym wykazie substancji dozwolonych. W przypadku innych substancji dotyczące ich ograniczenia i/lub specyfikacje ustanowione już na szczeblu Wspólnoty winny zostać zmienione w oparciu o dostępne nowe informacje.
- (16) Niekompletny wykaz substancji dodatkowych, które mogą być używane do produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych, należy zmienić tak, aby objął on inne substancje dodatkowe ocenione przez Urząd. W przypadku pozostałych substancji dodatkowych ograniczenia i/lub specyfikacje ustanowione już na szczeblu Wspólnoty winny zostać zmienione w oparciu o dostępne nowe informacje.
- (17) Dyrektywa Komisji 2005/79/WE⁽²⁾ wprowadziła zmiany w ograniczeniach i/lub specyfikacjach dla substancji o nr ref. 35760 w sekcji A zamiast sekcji B załącznika III do dyrektywy 2002/72/WE, a dla substancji o nr ref. 67180 zmiany zostały wprowadzone w sekcji B zamiast sekcji A tego załącznika. Ponadto dla substancji o nr ref. 43480, 45200, 81760 i 88640 odniesienie do ograniczeń i/lub specyfikacji w załączniku III do dyrektywy 2002/72/WE jest dwuznaczne. Dlatego też dla uzyskania pewności prawnej konieczne jest umieszczenie substancji o nr ref. 35760 i 67180 we właściwej sekcji wykazu substancji dodatkowych oraz ponowne wprowadzenie ograniczeń i specyfikacji dla substancji o nr ref. 43480, 45200, 81760 i 88640.
- (18) Wykazano, że w przypadku niektórych produktów mlecznych stosowana obecnie woda destylowana nie stanowi właściwego płynu modelowego imitującego te produkty. Winna ona zostać zastąpiona 50 % etanolem, który lepiej imituje tłusty charakter tych produktów.
- (19) Epoksydowany olej sojowy (ESBO) stosuje się jako plastyfikator w produkcji uszczelek. Mając na uwadze opinię Urzędu przyjętą w dniu 16 marca 2006 r.⁽³⁾, dotyczącą narażenia osób dorosłych na ESBO stosowany w materiałach wchodzących w kontakt z żywnością, uznaje się za właściwe wyznaczyć wcześniejszy termin dostosowania wymogów dla uszczelek stosowanych w zakrywkach w odniesieniu do ograniczeń zawartości ESBO i jego substytutów ustanowionych w dyrektywie 2002/72/WE. Taki sam termin powinien obowiązywać w przypadku zakazu stosowania azodikarbonoamidu.
- (20) Niektóre ftalany są stosowane jako plastyfikatory do produkcji uszczelek oraz innych tworzyw sztucznych. W swoich opiniach opublikowanych we wrześniu 2005 r. dotyczących niektórych ftalanów⁽⁴⁾ Urząd ustanowił limity tolerowanego dziennego pobrania (TDI) dla niektórych ftalanów, uznając jednocześnie, że narażenie ludzi na niektóre ftalany jest w takim samym zakresie jak w przypadku TDI. Uznaje się zatem za właściwe wyznaczyć wcześniejszy termin dostosowania wymagań dla materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych w odniesieniu do ograniczeń ustanowionych w dyrektywie 2002/72/WE dla tych substancji.
- (21) Dyrektywa Rady 85/572/EWG⁽⁵⁾ oraz dyrektywa 2002/72/WE powinny zostać zatem odpowiednio zmienione.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2002/72/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących materiałów i wyrobów, które w postaci gotowych produktów przeznaczone są do kontaktu ze środkami spożywczymi lub wchodzą w kontakt ze środkami spożywczymi oraz, które są przeznaczone do tego celu (dalej zwanych »materiałami i wyrobami z tworzyw sztucznych«):
- a) materiałów i wyrobów oraz ich części składających się wyłącznie z tworzyw sztucznych;
- b) wielowarstwowych materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych;
- c) warstw lub powłok z tworzyw sztucznych tworzących uszczelki w zakrywkach, które razem składają się z dwóch lub większej liczby warstw materiałów różnego rodzaju.”;

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (2005) 218, str. 1–9.

Dziennik EFSA (2005) 248, str. 1–16.

Dziennik EFSA (2005) 273, str. 1–26.

Dziennik EFSA (2006) 316–318, str. 1–10.

Dziennik EFSA (2006) 395–401, str. 1–21.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.11.2005, str. 35.

⁽³⁾ Dziennik EFSA (2006) 332, str. 1–9.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2005) 244, str. 1–18.

Dziennik EFSA (2005) 245, str. 1–14.

Dziennik EFSA (2005) 243, str. 1–20.

Dziennik EFSA (2005) 242, str. 1–17.

Dziennik EFSA (2005) 241, str. 1–14.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 14.

b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla ust. 2 lit. c), niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do materiałów i wyrobów złożonych z dwóch lub więcej warstw, z których co najmniej jedna nie składa się wyłącznie z tworzyw sztucznych, nawet jeśli warstwa przeznaczona do bezpośredniego kontaktu ze środkami spożywczymi składa się wyłącznie z tworzyw sztucznych.”;

2) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) »wielowarstwowe materiały lub wyroby z tworzyw sztucznych« oznaczają materiały lub wyroby z tworzyw sztucznych, które składają się z dwóch lub więcej warstw materiałów połączonych spoiwami lub w inny sposób, przy czym każda z tych warstw składa się wyłącznie z tworzywa sztucznego;
- b) »bariera funkcjonalna w tworzywie sztucznym« oznacza barierę składającą się z jednej lub więcej warstw tworzyw sztucznych, która gwarantuje, że końcowy materiał i wyrób spełnia wymogi określone w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) oraz w niniejszej dyrektywie;
- c) »żywność niezawierająca tłuszczu« oznacza żywność, w przypadku której, zgodnie z dyrektywą 85/572/EWG, stosuje się płyny modelowe do badania migracji inne niż płyn modelowy D.

(*) Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 4.”;

3) artykuł 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 2

1. Składniki materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych nie mogą przechodzić do środków spożywczych w ilościach większych niż 60 miligramów składników uwolnionych na kilogram środka spożywczego lub płynu modelowego imitującego żywność (mg/kg) (limit migracji globalnej).

Jednakże limit ten wynosi 10 miligramów na decymetr kwadratowy powierzchni materiału lub wyrobu (mg/dm²) w następujących przypadkach:

- a) wyroby będące pojemnikami lub spełniające funkcję pojemników lub wyroby, które mogą być napełniane, o objętości mniejszej niż 500 mililitrów (ml) lub większej niż 10 litrów (l);
- b) arkusz, folia lub inny materiał bądź wyrób, który nie może być napełniany lub, dla którego nie można osza-

cować stosunku powierzchni takiego materiału lub wyrobu do ilości żywności, jaka ma z nią kontakt.

2. Dla materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu lub już mających kontakt z żywnością przeznaczoną dla niemowląt i małych dzieci, zgodnie z dyrektywami Komisji 91/321/EWG (*) i 96/5/WE (**), limit migracji globalnej zawsze wynosi 60 mg/kg.

(*) Dz.U. L 175 z 4.7.1991, str. 35.
(**) Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17.”;

4) w art. 4 ust. 2 data „1 lipca 2006 r.” zostaje zastąpiona datą „1 kwietnia 2008 r.”;

5) dodaje się art. 4c, 4d i 4e w brzmieniu:

„Artykuł 4c

W przypadku stosowania substancji dodatkowych do produkcji warstw lub powłok z tworzyw sztucznych w zakrywkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c), mają zastosowanie następujące przepisy:

- a) w przypadku substancji dodatkowych wymienionych w załączniku III ograniczenia i/lub specyfikacje w zakresie ich stosowania zawarte w tym załączniku mają zastosowanie bez uszczerbku dla art. 4 ust. 2;
- b) w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 oraz art. 4a ust. 1 i ust. 5, substancje dodatkowe niewymienione w załączniku III mogą nadal być stosowane zgodnie z przepisami krajowymi, do czasu opublikowania kolejnego przeglądu;

c) w drodze odstępstwa od art. 4b, państwa członkowskie mogą zezwalać na poziomie krajowym na stosowanie substancji dodatkowych do produkcji warstw i powłok z tworzyw sztucznych w zakrywkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c).

Artykuł 4d

W przypadku substancji dodatkowych, które działają wyłącznie jako substancje pomocnicze stosowane w procesie polimeryzacji (zwane dalej »PPA«), które nie są przeznaczone do pozostawiania w gotowym wyrobie, w przypadku produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych, mają zastosowanie następujące przepisy:

- a) w przypadku PPA wymienionych w załączniku III zastosowanie mają ograniczenia i/lub specyfikacje w zakresie ich stosowania zawarte w załączniku III, bez uszczerbku dla art. 4 ust. 2;

- b) w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 oraz 4a ust. 1 i ust. 5, PPA nie wymienione w załączniku III mogą nadal być stosowane zgodnie z przepisami krajowymi, do czasu opublikowania kolejnego przeglądu;
- c) w drodze odstępstwa od art. 4b, państwa członkowskie mogą zezwalać na dalsze stosowanie PPA na poziomie krajowym.

Artykuł 4e

Zabrania się stosowania azodikarbonamidu, nr ref. 36640 (CAS nr 000123-77-3), w produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych.”;

- 6) Artykuł 5a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na etapach wprowadzania do obrotu innych niż sprzedaż detaliczna, do materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością, zawierających substancje dodatkowe, o których mowa w ust. 1, dołącza się pisemną deklarację zawierającą informacje określone w art. 9.”;

- 7) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„W przypadku materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych, przeznaczonych do kontaktu lub już mających kontakt z żywnością dla niemowląt i małych dzieci, zgodnie z dyrektywami 91/321/EWG i 96/5/WE, SML są zawsze wyrażane w mg/kg.”;

- 8) dodaje się art. 7a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 7a

1. W przypadku wielowarstwowego materiału lub wyrobu z tworzyw sztucznych skład każdej warstwy tworzywa sztucznego spełnia wymogi niniejszej dyrektywy.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, warstwa, która nie ma bezpośredniego kontaktu z żywnością i jest oddzielona od żywności barierą funkcjonalną w tworzywie sztucznym, może, pod warunkiem że gotowy materiał lub wyrób jest zgodny z limitami migracji specyficznej i globalnej określonymi w niniejszej dyrektywie:

- a) nie spełniać ograniczeń i specyfikacji ustanowionych w niniejszej dyrektywie;
- b) być produkowana z wykorzystaniem substancji innych niż te objęte niniejszą dyrektywą lub krajowymi wykazami materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

3. Migracja substancji określonych w ust. 2 lit. b) do żywności lub płynu modelowego nie może przekraczać poziomu 0,01 mg/kg, zmierzonego z pewnością statystyczną przy zastosowaniu metody analizy zgodnej z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*). Limit ten jest zawsze wyrażony jako stężenie w żywności lub płynach modelowych. Limit ma zastosowanie do grupy związków chemicznych, o ile są one spokrewnione strukturalnie i toksykologicznie, w szczególności izomerów lub związków chemicznych z taką samą odpowiednią grupą funkcjonalną, oraz uwzględnia możliwe przenikanie w wyniku odbicia (set-off).

4. Substancje, o których mowa w ust. 2 lit. b), nie mogą należeć do jednej z następujących kategorii:

- a) substancji zaklasyfikowanych jako substancje o stwierdzonym lub podejrzanym działaniu »rakotwórczym«, »mutagennym« lub »toksycznym, stwarzającym zagrożenie dla rozrodczości« w załączniku I do dyrektywy Rady 67/548/EWG (**);
- b) substancji zaklasyfikowanych na zasadzie odpowiedzialności własnej jako »rakotwórcze«, »mutagenne« lub »toksyczne, stwarzające zagrożenie dla rozrodczości« zgodnie z przepisami załącznika VI do dyrektywy 67/548/EWG.

(*) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1.

(**) Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1.”;

- 9) w art. 8 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Nie naruszając przepisów ust. 1, w odniesieniu do ftalanów (nr ref. 74640, 74880, 74560, 75100, 75105) określonych w załączniku III sekcja B, weryfikacja SML przeprowadzana jest wyłącznie w płynach modelowych imitujących żywność. Jednakże weryfikacja SML może być przeprowadzana w przypadku żywności, która nie weszła jeszcze w kontakt z materiałami lub wyrobami i została uprzednio zbadana na zawartość ftalanów, a poziom zawartości nie jest statystycznie istotny bądź wyższy lub równy granicy oznaczalności.”;

- 10) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, z wyłączeniem etapu sprzedaży detalicznej, materiałom i wyrobom z tworzyw sztucznych, jak również substancjom przeznaczonym do produkcji tych materiałów i wyrobów, towarzyszy pisemna deklaracja, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, wystawiana jest przez przedsiębiorcę i zawiera informacje określone w załączniku VIa.

3. Na prośbę właściwych organów krajowych, przedsiębiorca udostępnia odpowiednią dokumentację wykazującą, że materiały i wyroby jak również substancje przeznaczone do produkcji tych materiałów i wyrobów spełniają wymogi niniejszej dyrektywy. Dokumentacja zawiera warunki i wyniki badań, obliczenia, inne analizy oraz dowody odnośnie do bezpieczeństwa lub uzasadnienie wykazujące zgodność.”;

- 11) załączniki I, II i III zmienia się zgodnie z załącznikami I, II i III do niniejszej dyrektywy;
- 12) tekst załącznika IV do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik IVa;
- 13) załączniki V i VI zmienia się zgodnie z załącznikami V i VI do niniejszej dyrektywy;
- 14) tekst załącznika VII do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik VIa.

Artykuł 2

Załącznik do dyrektywy 85/572/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem VIII do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów wraz z tabelą korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie stosują te przepisy w taki sposób, aby:

- a) umożliwić obrót handlowy i wykorzystywanie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi i spełniających wymogi dyrektywy 2002/72/WE, zmienionej niniejszą dyrektywą, od dnia 1 kwietnia 2008 r.;
- b) zakazać produkcji i przywozu na teren Wspólnoty zakrywek zawierających uszczelki niespełniające ograniczeń oraz specyfikacji dla substancji o nr ref. 30340; 30401; 36640; 56800; 76815; 76866; 88640 i 93760 ustanowionych dyrektywą 2002/72/WE, zmienioną niniejszą dyrektywą, od dnia 1 czerwca 2008 r.;
- c) zakazać produkcji i przywozu do Wspólnoty materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi, które nie spełniają ograniczeń i specyfikacji dla ftalanów o nr ref. 74560; 74640; 74880; 75100; 75105 ustanowionych w dyrektywie 2002/72/WE zmienionej niniejszą dyrektywą od dnia 1 czerwca 2008 r.;
- d) bez uszczerbku dla lit. b) i c), zakazać produkcji i przywozu do Wspólnoty materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi, które nie spełniają wymogów dyrektywy 2002/72/WE, zmienionej niniejszą dyrektywą, od dnia 1 kwietnia 2009 r.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do dyrektywy 2002/72/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się punkty 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Korekta migracji specyficznej w przypadku żywności zawierającej ponad 20 % tłuszczu o współczynnik redukcji tłuszczu (FRF):

»Współczynnik redukcji tłuszczu« (FRF) to współczynnik o wartości od 1 do 5, przez który dzielona jest zmierzona wartość migracji substancji lipofilowych do żywności zawierającej tłuszcz lub do płynu modelowego D i jego zamienników przed porównaniem z limitami migracji specyficznej.

Zasady ogólne

Substancje uważane za „lipofilowe” dla potrzeb stosowania FRF wymienione są w załączniku IVa. Migracja specyficzna substancji lipofilowych wyrażona w mg/kg (M) będzie korygowana przez zmienną FRF o wartości od 1 do 5 (M_{FRF}). Przed porównaniem z dopuszczalnym prawnie limitem należy zastosować następujące równania:

$$M_{FRF} = M/FRF$$

oraz

$$FRF = (g \text{ tłuszczu w żywności/kg żywności})/200 = (\% \text{ tłuszczu} \times 5)/100$$

Korygowanie z zastosowaniem FRF nie obowiązuje w następujących przypadkach:

- kiedy materiał lub wyrób ma kontakt lub jest przeznaczony do kontaktu z żywnością zawierającą mniej niż 20 % tłuszczu;
- kiedy materiał lub wyrób ma kontakt lub jest przeznaczony do kontaktu z żywnością dla niemowląt i małych dzieci określoną w dyrektywach 91/321/EWG i 96/5/WE;
- dla substancji wymienionych w wykazach wspólnotowych w załącznikach II i III, które w kolumnie (4) mają ograniczenie »SML = ND« lub dla substancji niewymienionych w wykazach i wykorzystywanych z zastosowaniem bariery funkcjonalnej z limitem migracji 0,01 mg/kg;
- dla materiałów i wyrobów, w przypadku których nie można oszacować stosunku pomiędzy powierzchnią a ilością żywności, jaka ma z nią kontakt, na przykład z powodu ich kształtu bądź zastosowania, a migracja obliczana jest z wykorzystaniem stosowanego czynnika konwersji powierzchnia/objętość 6 dm²/kg.

Korygowanie z zastosowaniem FRF obowiązuje w pewnych warunkach w następującym przypadku:

Dla pojemników i innych wyrobów, które można napełniać, o pojemności mniejszej niż 500 mililitrów lub większej niż 10 litrów oraz dla arkuszy i folii mających kontakt z żywnością zawierającą ponad 20 % tłuszczu, migracja jest obliczana jako stężenie w żywności bądź w płynie modelowym imitującym żywność (mg/kg) i korygowana przez zastosowanie FRF, albo też migracja jest przeliczana w mg/dm² bez stosowania FRF. Jeżeli jedna z tych dwóch wartości jest niższa od SML, materiał lub wyrób uznawany jest za zgodny z wymogami.

Stosowanie FRF nie prowadzi do migracji specyficznej przekraczającej limit migracji globalnej.

2b. Korygowanie migracji specyficznej w płynie modelowym D imitującym żywność:

Migracja specyficzna substancji lipofilowych do płynu modelowego D oraz jego zamienników korygowana jest z zastosowaniem następujących współczynników:

- współczynnik redukcji, o którym mowa w pkt 3 załącznika do dyrektywy 85/572/EWG, określanej w dalszej części jako współczynnik redukcji płynu modelowego D (DRF).

DRF może nie mieć zastosowania, kiedy wartość migracji specyficznej do płynu modelowego D przekracza 80 % zawartości substancji w gotowym materiale lub wyrobie (na przykład cienkie folie). Do określenia, czy DRF ma zastosowanie, wymagane są dowody naukowe lub doświadczalne (na przykład badania z zastosowaniem najbardziej krytycznych rodzajów żywności). Nie stosuje się go również dla substancji wymienionych w wykazach wspólnotowych, które w kolumnie (4) mają ograniczenie »SML = ND«, ani dla substancji niewymienionych w wykazach i wykorzystywanych z zastosowaniem bariery funkcjonalnej z limitem migracji 0,01 mg/kg;

- b) FRF ma zastosowanie do migracji do płynów modelowych pod warunkiem, że znana jest zawartość tłuszczu w żywności przeznaczonej do opakowania oraz że spełnione są wymogi określone w pkt 2a;
 - c) całkowity współczynnik redukcji tłuszczu (TRF), o wartości maksymalnej 5, będący czynnikiem, przez który należy podzielić zmierzoną migrację specyficzną do płynu modelowego D lub jego zamiennika przed porównaniem do limitów określonych przepisami. TRF oblicza się jako iloczyn DRF i FRF, gdy zastosowanie mają oba te współczynniki.”;
- 2) dodaje się punkt 5a w brzmieniu:
- „5a. Zakrętki, zakrywki, uszczelki, zatyczki/korki i inne wyroby uszczelniające
- a) Jeżeli znane jest przeznaczenie takich wyrobów, są one badane poprzez zastosowanie ich w pojemnikach, dla których są przeznaczone, w warunkach odpowiadających ich normalnemu lub przewidywanemu wykorzystaniu. Zakłada się, że wyroby te mają kontakt z pewną ilością żywności wypełniającej pojemnik. Wyniki wyrażane są w mg/kg lub mg/dm² zgodnie z zasadami określonymi w art. 2 i 7 przy uwzględnieniu całkowitej powierzchni wyrobu uszczelniającego i pojemnika mającej kontakt z żywnością.
 - b) Jeżeli przeznaczenie takich wyrobów nie jest znane, są one badane oddzielnie, a wynik wyrażany jest w mg na wyrób. Uzyskaną w ten sposób wartość należy dodać – o ile jest to właściwe – do ilości migrującej z pojemnika, w którym dany wyrób ma być wykorzystany.”
-

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do dyrektywy 2002/72/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A wprowadza się następujące zmiany:

a) dodane zostają następujące monomery i inne substancje wyjściowe w odpowiednim porządku liczbowym:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„15267	000080-08-0	Sulfon 4,4'-diaminodifenyłu	SML = 5 mg/kg
21970	000923-02-4	N-metylolometakryloamid	SML = 0,05 mg/kg
24886	046728-75-0	Kwas 5-sulfoizoftalowego, sól monolitowa	SML = 5 mg/kg i dla litu SML(T) = 0,6 mg/kg ⁽⁸⁾ (w przeliczeniu na lit);

b) dla następujących monomerów i innych substancji wyjściowych zawartość kolumny 4 „Ograniczenia i/lub specyfikacje” otrzymuje następujące brzmienie:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„12786	000919-30-2	3-aminopropylotrietoksylian	Zawartość wyekstrahowanej pozostałości 3-aminopropylotrietoksylianu powinna być niższa niż 3 mg/kg wypełniacza przy zastosowaniu w obróbce mającej na celu wzmocnienie powierzchni wypełniaczy nieorganicznych i SML = 0,05 mg/kg przy zastosowaniu w obróbce powierzchniowej materiałów i wyrobów.
16450	000646-06-0	1,3-dioksolan	SML = 5 mg/kg
25900	000110-88-3	Trioksan	SML = 5 mg/kg;”;

2) w sekcji B usunięte zostają następujące monomery i inne substancje wyjściowe:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„21970	000923-02-4	N-metylolometakryloamid”.	

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku III do dyrektywy 2002/72/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące substancje dodatkowe w odpowiednim porządku liczbowym:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„38885	002725-22-6	2,4-Bis(2,4-dimetylofenylo)-6-(2-hydroksy-4-n-oktyloksyfenylo)-1,3,5-triazyna	SML = 0,05 mg/kg. Tylko do żywności uwodnionej.
42080	001333-86-4	Sadza	Zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku V.
45705	166412-78-8	Kwas 1,2-cykloheksadwuwęglowy, ester dwuizononylu	
62020	007620-77-1	Kwas 12-hydroksystearynowy, sól litowa	SML(T) = 0,6 mg/kg ⁽⁸⁾ (w przeliczeniu na lit)
67180	—	Mieszanka (50 % zawartości wagowej) ftalanu n-decylo-n-oktylu, (25 % zawartości wagowej) ftalanu di-n-decylo i (25 % zawartości wagowej) ftalanu di-n-oktylu	SML = 5 mg/kg ⁽¹⁾
71960	003825-26-1	Kwas perfluorooktanowy, sól amonowa	Do wykorzystywania jedynie w wyrobach wielokrotnego użytku, spiekanych w wysokich temperaturach.
74560	000085-68-7	Kwas ftalowy, ester benzylobutyłowy	Do stosowania jedynie jako: a) plastyfikator w materiałach i wyrobach wielokrotnego użytku; b) plastyfikator w materiałach i wyrobach jedнокrotnego użytku mających kontakt z żywnością niezawierającą tłuszczu, z wyjątkiem preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych określonych w dyrektywie 91/321/EWG i produktów zgodnie z dyrektywą 96/5/WE; c) środek wsparcia technicznego w stężeniach do 0,1 % w produkcie końcowym. SML = 30 mg/kg płynu modelowego imitującego żywność.
74640	000117-81-7	Kwas ftalowy, ester bis(2-etyloheksyłu)	Do stosowania jedynie jako: a) plastyfikator w materiałach i wyrobach wielokrotnego użytku, mających kontakt z żywnością niezawierającą tłuszczu; b) środek wsparcia technicznego w stężeniach do 0,1 % w produkcie końcowym. SML = 1,5 mg/kg płynu modelowego imitującego żywność.

(1)	(2)	(3)	(4)
74880	000084-74-2	Kwas ftalowy, ester dibutyłu	Do stosowania jedynie jako: a) plastyfikator w materiałach i wyrobach wielokrotnego użytku, mających kontakt z żywnością niezawierającą tłuszczu; b) środek wsparcia technicznego w poliolefinach w stężeniach do 0,05 % w produkcie końcowym. SML = 0.3 mg/kg płynu modelowego imitującego żywność.
75100	068515-48-0 028553-12-0	Kwas ftalowy, diestry pierwszorzęd- nych, nasyconych, rozgałęzionych alkoholi C ₈ -C ₁₀ z więcej niż 60 % C ₉	Do stosowania jedynie jako: a) plastyfikator w materiałach i wyrobach wielokrotnego użytku; b) plastyfikator w materiałach i wyrobach jednokrotnego użytku mających kontakt z żywnością niezawierającą tłuszczu, z wyjątkiem preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych określo- nych w dyrektywie 91/321/EWG i produktów zgodnie z dyrektywą 96/5/WE; c) środek wsparcia technicznego w stężeniach do 0,1 % w produkcie końcowym. SML(T) = 9 mg/kg płynu modelowego imitującego żywność ⁽⁴²⁾ .
75105	068515-49-1 026761-40-0	Kwas ftalowy, diestry pierwszorzęd- nych, nasyconych, rozgałęzionych alkoholi C ₉ -C ₁₁ z więcej niż 90 % C ₁₀	Do stosowania jedynie jako: a) plastyfikator w materiałach i wyrobach wielokrotnego użytku; b) plastyfikator w materiałach i wyrobach jednokrotnego użytku mających kontakt z żywnością niezawierającą tłuszczu, z wyjątkiem preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych określo- nych w dyrektywie 91/321/EWG i produktów zgodnie z dyrektywą 96/5/WE; c) środek wsparcia technicznego w stężeniach do 0,1 % w produkcie końcowym. SML(T) = 9 mg/kg płynu modelowego imitującego żywność ⁽⁴²⁾ .
79920	009003-11-6 106392-12-5	Poli(etyleno propyleno)glikol	
81500	9003-39-8	Poliwinylopyrolidon	Zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku V.
93760	000077-90-7	Cytrynian tri-n-butylo acetylu	
95020	6846-50-0	Dwuizomaślan 2,2,4-trimetylo-1,3- pentanediol dwuizobutratu	SML = 5 mg/kg żywności. Do stosowa- nia wyłącznie w rękawicach jedno- razowych.
95420	745070-61-5	1,3,5-tris(2,2-dwumetylopropanami- do)benzen	SML = 0,05 mg/kg żywności ⁴² ;

b) dla następujących substancji dodatkowych hasła kolumn 3 „Nazwa” oraz 4 „Ograniczenia i/lub specyfikacje” otrzymują następujące brzmienie:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„43480	064365-11-3	Węgiel aktywny	Zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku V.
45200	001335-23-5	Jodek miedzi	SML(T) = 5 mg/kg ⁽⁷⁾ (w przeliczeniu na miedź) i SML = 1 mg/kg ⁽¹¹⁾ (w przeliczeniu na jod)
76845	031831-53-5	Poliester 1,4-butanodiol z kaprolaktonem	Obowiązuje ograniczenie dla nr ref. 14260 i nr ref. 13720. Zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku V.
81760	—	Proszki, łuski i włókna z mosiądzu, brązu, miedzi, stali nierdzewnej, cyny oraz stopów miedzi, cyny i żelaza	SML(T) = 5 mg/kg ⁽⁷⁾ (w przeliczeniu na miedź); SML = 48 mg/kg (w przeliczeniu na żelazo)
88640	008013-07-8	Olej sojowy, epoksydowany	SML = 60 mg/kg . Jednakże w przypadku uszczeltek PCV wykorzystywanych do plombowania pojemników szklanych zawierających mleko w proszku do początkowego i dalszego żywienia niemowląt określone w dyrektywie 91/321/EWG lub zawierających przetworzoną żywność na bazie zbóż oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci określoną w dyrektywie 96/5/WE, SML zostaje obniżony do 30 mg/kg. Zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku V.”;

c) wykreśla się następujące substancje dodatkowe:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„35760	001309-64-4	Tritlenek antymonu	SML = 0,04 mg/kg ⁽³⁹⁾ (w przeliczeniu na antymon”;

2) w sekcji B wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące substancje dodatkowe w odpowiednim porządku liczbowym:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„35760	001309-64-4	Tritlenek antymonu	SML = 0,04 mg/kg ⁽³⁹⁾ (w przeliczeniu na antymon)
47500	153250-52-3	Dikarboksamid N,N'-dicykloheksylo-2,6-naftalenu	SML = 5 mg/kg

(1)	(2)	(3)	(4)
72081/10	—	Ropopochodne żywice węglowodorowe (uwodornione)	SML = 5 mg/kg ⁽¹⁾ i zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku V
93970	—	Ftalan bis(heksahydro)tricykloodekanodimetanolu	SML = 0,05 mg/kg”;

b) dla następujących substancji dodatkowych hasła kolumn 3 „Nazwa” oraz 4 „Ograniczenia i/lub specyfikacje” otrzymują następujące brzmienie:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„47600	084030-61-5	Bis(izooktylmerkaptooctan)di-n-dodecylocyny	SML(T) = 0,05 mg/kg żywności ⁽⁴¹⁾ (jako suma tris(izooktylmerkaptooctanu) mono-n-dodecylocyny, bis(izooktylmerkaptooctanu) di-n-dodecylocyny, trichloroku mono-dodecylocyny i dichloroku di-dodecylocyny), wyrażona jako suma chloroku mono-dodecylocyny i di-dodecylocyny
67360	067649-65-4	Tris(izooktylmerkaptooctan) mono-n-dodecylocyny	SML(T) = 0,05 mg/kg żywności ⁽⁴¹⁾ (jako suma tris(izooktylmerkaptooctanu) mono-n-dodecylocyny, bis(izooktylmerkaptooctanu) di-n-dodecylocyny, trichloroku mono-dodecylocyny i dichloroku di-dodecylocyny), wyrażona jako suma chloroku mono-dodecylocyny i di-dodecylocyny”;

c) następujące substancje dodatkowe zostają usunięte:

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa	Ograniczenia i/lub specyfikacje
(1)	(2)	(3)	(4)
„67180	—	Mieszanina (50 % zawartości wagowej) ftalanu n-decyłu-n-oktylu, (25 % zawartości wagowej) ftalanu di-n-decyłu i (25 % zawartości wagowej) ftalanu di-n-oktylu	SML = 5 mg/kg ⁽¹⁾
76681	—	Uwodorniony policyklopentadien	SML = 5 mg/kg ⁽¹⁾ ”.

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK IVa

SUBSTANCJE LIPOFILOWE, DO KTÓRYCH MA ZASTOSOWANIE FRF

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa
31520	061167-58-6	Kwas akrylowy, ester 2-tert-butylo-6-(3-tert-butylo-2-hydroksy-5-metylo-benzylo)-4-metylofenylo
31530	123968-25-2	Kwas akrylowy, ester 2,4-di-tert-pentylo-6-(1-(3,5-di-tert-pentylo-2-hydroksy-fenylo)etylo)fenylo
31920	000103-23-1	Adypinian bis(2-etyloheksylu)
38240	000119-61-9	Benzofenon
38515	001533-45-5	4,4'-bis(2-benzoksazylo)stilben
38560	007128-64-5	2,5-Bis(5-tert-butylo-2-benzoksazolilo)-tiofen
38700	063397-60-4	Bis(izooktylomerkaptooctan) bis(2-karbobutoksyetylo)cyny
38800	032687-78-8	N,N'-Bis(3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksyfenylo)propionylo) hydrazyd
38810	080693-00-1	Difosforyn bis(2,6-di-tert-butylo-4-metylofenylo)pentaerytrytolu
38820	026741-53-7	Difosforyn bis(2,4-di-tert-butylofenylo)pentaerytrytolu
38840	154862-43-8	Difosforyn bis(2,4-dikumylofenylo)pentaerytrytolu
39060	035958-30-6	1,1-bis(2-hydroksy-3,5-di-tert-butylofenylo)etan
39925	129228-21-3	3,3-bis(metoksymetylo)-2,5-dimetyloheksan
40000	000991-84-4	2,4-bis(oktylomerkpto)-6-(4-hydroksy-3,5-di-tert-butyloanilino)-1,3,5-triazyna
40020	110553-27-0	2,4-bis(oktylotiometylo)-6-metylofenol
40800	013003-12-8	Bis(6-tert-butylo-3-metylofenylo-ditridecylofosforyn)4,4'-butylidenu
42000	063438-80-2	Tris(izooktylomerkaptooctan) 2-karbobutoksyetylocyny
45450	068610-51-5	Kopolimer p-krezolu z dicyklopentadienem i izobutenem
45705	166412-78-8	Kwas 1,2-cykloheksadwuwęglowy, ester dwuizononylu
46720	004130-42-1	2,6-di-tert-butylo-4-etylofenol
47540	027458-90-8	Disiarczek di-tert-dodecylo
47600	084030-61-5	Bis(izooktylomerkaptooctan)di-n-dodecylocyny
48800	000097-23-4	2,2'-dihydroksy-5,5'-dichlorodifenylometan
48880	000131-53-3	2,2'-dihydroksy-4-netoksybenzofenon
49485	134701-20-5	2,4-dimetylo-6-(1-metylopentadecylo)fenol
49840	002500-88-1	Disiarczek dioktadecylo
51680	000102-08-9	N,N'-difenyliotiomocznik
52320	052047-59-3	2-(4-dodecylofenylo)indol

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa
53200	023949-66-8	2-etoksy-2'-etyloksyanilid
54300	118337-09-0	2,2'-etylidobis[fluorofosfonian(4,6-di-tert-butylofenylo)]
59120	023128-74-7	1,6-heksametyleno-bis(3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksyfenylo)propionamid)
59200	035074-77-2	Bis(3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksyfenylo)propionian)1,6-heksametyleno
60320	070321-86-7	2-(2-hydroksy-3,5-bis(1,1-dimetylobenzylo)fenylo)benzotriazol
60400	003896-11-5	2-(2'-hydroksy-3'-tert-butylo-5'-metylofenylo)-5-chlorobenzotriazol
60480	003864-99-1	2-(2'-hydroksy-3,5'-di-tert-butylofenylo)-5-chlorobenzotriazol
61280	003293-97-8	2-hydroksy-4-n-heksyloksybenzofenon
61360	000131-57-7	2-hydroksy-4-metoksybenzofenon
61600	001843-05-6	2-hydroksy-4-n-oktyloksybenzofenon
66360	085209-91-2	Fosforan 2-2'-metyleno bis(4,6-di-tert-butylofenylo)sodu
66400	000088-24-4	2,2'-metyleno bis(4-etylo-6-tert-butylofenol)
66480	000119-47-1	2,2'-metyleno bis(4-metylo-6-tert-butylofenol)
66560	004066-02-8	2,2'-metyleno bis(4-metylo-6-cyklo-heksylofenol)
66580	000077-62-3	2,2'-metyleno bis[4-metylo-6-(1-metylocykloheksylo)fenol]
68145	080410-33-9	Fosforyn 2,2',2''-nitrylo[trietylo tris(3,3',5,5'-tetra-tert-butylo-1,1'-bifenyl-2,2'-diylu)]
68320	002082-79-3	Propionian oktadecylo 3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksylphenylo)
68400	010094-45-8	Amid kwasu oktadecyloerukowego
69840	016260-09-6	Amid kwasu oleinopalmitynowego
71670	178671-58-4	Tetrakis (2-cyjano-3,3-difenyloakrylan) pentaerytrytolu
72081/10	—	Ropopochodne żywice węglowodorowe (uwodornione)
72160	000948-65-2	2-fenylindol
72800	001241-94-7	Fosforan difenylo 2-etylo-heksylo
73160	—	Mono i di-n-alkilo (C ₁₆ i C ₁₈) fosforany
74010	145650-60-8	Bis(2,4-di-tert-butylo-6 metylofenylo) fosforyn etylu
74400	—	Fosforyn tris(nonylo-i/lub dinonylofenylo)
76866	—	Poliestry 1,2-propanodiolu i/lub 1,3- i/lub 1,4-butanodiolu i/lub glikolu poli-propylenowego z kwasem adypinowym, także o łańcuchach zakończonych kwasem octowym lub kwasami tłuszczowymi C ₁₂ -C ₁₈ lub n-oktanołem i/lub n-dekanołem
77440	—	Dirycynolan polietylenoglikolu
78320	009004-97-1	Monorycynolan polietylenoglikolu

Nr ref.	Nr CAS	Nazwa
81200	071878-19-8	Poli[6-[(1,1,3,3-tetrametylobutylo)amino]-1,3,5-triazyno-2,4-diy]-[(2,2,6,6-tetrametylo-4-piperidylo)-imino]hexametyleno[(2,2,6,6-tetrametylo-4-piperidylo)-imino]
83599	068442-12-6	Produkty reakcji oleinianu 2-merkptoetylu z dichlorodimetylocyną, siarczkiem sodu i trichlorometylocyną
83700	000141-22-0	Kwas rycynolowy
84800	000087-18-3	Salicylan 4-tert-butylofenylo
92320	—	Eter tetradecylo-polietylenoglikolowy (EO=3-8) kwasu hydroksooctowego
92560	038613-77-3	Difosfonian tetrakis (2,4-di-tert-butylo-fenylo)-4,4'-bifenylenu
92700	078301-43-6	2,2,4,4-tetrametylo-20-(2,3-epoksypropylo)-7-oksa- 3,20-diazodispiro[5.1.11.2]-heneikosan-21-on, polimer
92800	000096-69-5	4,4'-Tiobis(6-tert-butylo-3-metylofenol)
92880	041484-35-9	Tiodietanol bis(3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksyfenylo) propionian)
93120	000123-28-4	Tiodipropionian didodecylo
93280	000693-36-7	Tiodipropionian dioktadecylo
95270	161717-32-4	Fosforyn 2,4,6-tris(tert-butylo) fenyl 2-butylo-2-etylo-1,3-propanodiolu
95280	040601-76-1	1,3,5-Tris(4-tert-butylo-3-hydrokso-2,6-dimetylobenzyl)-1,3,5-triazyno-2,4,6(1H,3H,5H)-trione
95360	027676-62-6	1,3,5-Tris(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksobenzyl)-1,3,5-triazyno-2,4,6-(1H,3H,5H)-trione
95600	001843-03-4	1,1,3-Tris(2-metylo-4-hydrokso-5-tert-butylofenylo) butan"

ZAŁĄCZNIK V

W załączniku V do dyrektywy 2002/72/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) część A otrzymuje brzmienie:

„Część A: **Ogólne specyfikacje**

Materiał i wyroby z tworzyw sztucznych nie powinny uwalniać pierwszorzędowych amin aromatycznych w ilościach wykrywalnych (DL = 0,01 mg/kg żywności lub płynów modelowych imitujących żywność). Ograniczeniem tym nie są objęte wszelkie migracje pierwszorzędowych amin aromatycznych wymienionych w wykazach zawartych w załącznikach II i III.”;

2) w części B dodaje się następujące nowe specyfikacje w odpowiednim porządku liczbowym:

Nr ref.	INNE SPECYFIKACJE
„42080	<p>Sadza</p> <p><i>Specyfikacje:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Ulegające wyekstrahowaniu z toluenem: maksymalnie 0,1 %, ustalone w oparciu o metodę ISO 6209. — Pochłanianie promieni UV przez ekstrakt cykloheksanowy przy 386 nm: < 0,02 AU dla 1-centymetrowej komórki lub < 0,1 AU dla 5-centymetrowej komórki, określone zgodnie z ogólnie uznaną metodą analizy. — Zawartość benzo(a)pirenu: maksymalnie 0,25 mg/kg czystej sadzy. — Maksymalna zawartość czystej sadzy w polimerze: 2,5 % zawartości wagowej.
72081/10	<p>Ropopochodne żywice węglowodorowe (uwodornione)</p> <p><i>Specyfikacje:</i></p> <p>Ropopochodne żywice węglowodorowe, uwodornione, otrzymywane w procesie katalitycznej lub termicznej polimeryzacji dienów i olefin alifatycznych i/lub monobenzoidowych arylenów i ich pochodnych pochodzących z destylacji mieszaniny pokrakingowej, wrzących w temp. nie wyższej niż 220 °C, takich jak czyste monomery znajdujące się w strumieniu destylatu, a następnie poddane destylacji, uwodornieniu i dodatkowemu przetworzeniu.</p> <p><i>Właściwości:</i></p> <p>Lepkość: > 3 Pa.s w temperaturze 120 °C.</p> <p>Temperatura mięknięcia: > 95 °C określona przy pomocy metody ASTM E 28-67.</p> <p>Liczba bromowa: < 40 (ASTM D1159)</p> <p>Kolor 50-procentowego roztworu w toluenie < 11 według skali Gardnera</p> <p>Pozostający monomer aromatyczny ≤ 50 ppm</p>
76845	<p>Poliester 1,4-butanodiol z kaprolaktonem</p> <p>Frakcja o masie cząsteczkowej (MW) < 1 000 niższa niż 0,5 % (zawartość wagowa)</p>
81500	<p>Poliwinylopyrolidon</p> <p>Substancja musi spełniać kryteria czystości ustanowione w dyrektywie Komisji 96/77/WE (*).</p>
88640	<p>Olej sojowy, epoksydowany</p> <p>Tlenek etylenu < 8 %, liczba jodowa < 6</p>

(*) Dz.U. L 339 z 30.12.1996, str. 1.”

ZAŁĄCZNIK VI

W załączniku VI do dyrektywy 2002/72/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) uwaga 8 otrzymuje brzmienie:

„⁽⁸⁾ SML(T) w tym konkretnym przypadku oznacza, że suma migracji następujących substancji wymienionych pod nr ref.: 24886, 38000, 42400, 62020, 64320, 66350, 67896, 73040, 85760, 85840, 85920 i 95725 nie może przekraczać wartości tego limitu.”;

2) dodaje się następujące uwagi 41 i 42 w brzmieniu:

„⁽⁴¹⁾ SML(T) w tym konkretnym przypadku oznacza, że suma migracji następujących substancji wymienionych pod nr ref.: 47600, 67360 nie może przekraczać wartości tego limitu.

„⁽⁴²⁾ SML(T) w tym konkretnym przypadku oznacza, że suma migracji następujących substancji wymienionych pod nr ref.: 75100 i 75105 nie może przekraczać wartości tego limitu.”.

ZAŁĄCZNIK VII

„ZAŁĄCZNIK VIa

DEKLARACJA ZGODNOŚCI

Pisemna deklaracja, o której mowa w art. 9, winna zawierać następujące informacje:

- 1) pełną nazwę i adres podmiotu gospodarczego produkującego lub importującego materiały lub wyroby z tworzyw sztucznych, bądź substancje przeznaczone do produkcji tych materiałów i wyrobów;
- 2) pełną nazwę materiałów, wyrobów lub substancji przeznaczonych do produkcji tych materiałów i wyrobów;
- 3) datę deklaracji;
- 4) potwierdzenie, że materiały lub wyroby z tworzyw sztucznych spełniają odpowiednie wymagania ustanowione w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004;
- 5) odpowiednie informacje dotyczące wykorzystywanych substancji, do których odnoszą się ograniczenia i/lub specyfikacje obowiązujące zgodnie z niniejszą dyrektywą, co umożliwi dostawcom zapewnienie zgodności z tymi ograniczeniami;
- 6) odpowiednie informacje dotyczące wykorzystywanych substancji podlegających ograniczeniom w żywności, uzyskane z danych eksperymentalnych lub na drodze teoretycznych obliczeń dotyczących poziomu ich migracji specyficznej oraz – tam gdzie właściwe – kryteria czystości zgodnie z dyrektywami 95/31/WE, 95/45/WE i 96/77/WE, co umożliwi użytkownikowi tych materiałów i wyrobów przestrzeganie odpowiednich przepisów wspólnotowych bądź też – w razie ich braku – przepisów krajowych mających zastosowanie do żywności;
- 7) Specyfikacje dotyczące wykorzystania materiału lub wyrobu, takie jak:
 - (i) rodzaj lub rodzaje żywności, z jaką ma mieć kontakt dany materiał lub wyrób;
 - (ii) czas i temperatura obróbki i przechowywania w kontakcie z żywnością;
 - (iii) stosunek powierzchni kontaktu z żywnością do objętości, wykorzystywany do stwierdzenia zgodności materiału lub wyrobu;
- 8) Jeżeli w wielowarstwowym materiale lub wyrobie z tworzywa sztucznego zastosowana jest bariera funkcjonalna z tworzywa sztucznego – potwierdzenie, że materiał lub wyrób spełnia wymagania art. 7a ust. 2, 3 i 4 niniejszej dyrektywy.

Pisemna deklaracja winna umożliwiać łatwą identyfikację materiałów, wyrobów lub substancji, których dotyczy. Deklarację należy odnawiać w sytuacji, gdy istotne zmiany w zakresie produkcji pociągają za sobą zmiany poziomu migracji lub, gdy pojawią się nowe dane naukowe.”.

ZAŁĄCZNIK VIII

W załączniku do dyrektywy 85/572/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli po »X« występuje ukośnik »/« oraz liczba, wynik badań migracji należy podzielić przez wskazaną liczbę. W przypadku niektórych rodzajów żywności zawierającej tłuszcze ta liczba umowna, znana jako »współczynnik redukcji płynu modelowego D« (DRF), stosowana jest dla uwzględnienia większej pojemności ekstrakcyjnej płynu modelowego w porównaniu do danego środka spożywczego.»;

2) dodaje się punkt 4a w brzmieniu:

„4a. Tam, gdzie po »X« występuje litera (b) w nawiasie, wskazane badanie przeprowadzane jest z wykorzystaniem 50-procentowego etanolu (v/v).»;

3) sekcja 07 w tabeli otrzymuje brzmienie:

„07	Produkty mleczne				
07.01	Mleko:				
	A. Pełne				X(b)
	B. Częściowo odwodnione				X(b)
	C. Odtłuszczone lub częściowo odtłuszczone				X(b)
	D. Sproszkowane				
07.02	Sfermentowane mleko, takie jak jogurt, maślanka i podobne produkty		X		X(b)
07.03	Śmietana i śmietanka		X(a)		X(b)
07.04	Sery:				
	A. Pełne, z niejadalną otoczką				
	B. Pozostałe	X(a)	X(a)		X/3*
07.05	Podpuszczka				
	A. W postaci płynu lub zawiesiny	X(a)	X(a)		
	B. Sproszkowana lub odwodniona”				

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 września 2006 r.

w sprawie pomocy państwa nr C 42/2005 (ex N 66/2005, ex N 195/2005), udzielonej przez Republikę Słowacką spółce Konas, s. r. o.

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4205)

(Jedynie tekst w języku słowackim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/204/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

art. 88 ust. 3 Traktatu WE. Dlatego też sklasyfikowano ją jako pomoc przyznaną bezprawnie i nadano jej nowy numer: NN 66/2005.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przepisami wymienionymi powyżej⁽¹⁾ i opierając się na tych uwagach,

(3) Pismem z dnia 9 listopada 2005 r. Komisja poinformowała Republikę Słowacką, że w sprawie wymienionej pomocy postanowiła wszcząć postępowanie, zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

a także mając na uwadze, co następuje:

(4) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania, zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE, została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących tej sprawy.

I. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 11 kwietnia 2005 r. zarejestrowanym dnia 19 kwietnia 2005 r. Republika Słowacka poinformowała Komisję o zamiarze udzielenia pomocy restrukturyzacyjnej spółce Konas, s. r. o. Dodatkowe informacje zostały przekazane przez Republikę Słowacką w piśmie z dnia 30 czerwca 2005 r., zarejestrowanym dnia 12 lipca 2005 r., i w piśmie z dnia 5 września 2005 r., zarejestrowanym dnia 8 września 2005 r., w odpowiedzi na pisma Komisji z dnia 31 maja 2005 r. i 28 lipca 2005 r.

(2) Podczas wymiany korespondencji stwierdzono, że omawiana pomoc została udzielona z naruszeniem

(5) Słowackie władze przedstawiły swoje uwagi w piśmie z dnia 13 grudnia 2005 r., zarejestrowanym dnia 20 grudnia 2005 r. Republika Słowacka przedłożyła też informacje uzupełniające w piśmie z dnia 3 stycznia 2006 r., zarejestrowanym dnia 10 stycznia 2006 r. Komisja otrzymała uwagi jednej z zainteresowanych stron (beneficjenta) przedstawione pismem z dnia 30 listopada 2005 r., zarejestrowanym dnia 6 grudnia 2005 r. Zostały one przekazane Republice Słowackiej, która miała możliwość odpowiedzi, a jej uwagi zostały przyjęte w piśmie z dnia 9 marca 2006 r., zarejestrowanym dnia 15 marca 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 20.12.2005, str. 25.

⁽²⁾ Patrz: przypis 1.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

1. Przedsiębiorstwo

- (6) Beneficjentem pomocy finansowej jest spółka Konas, s. r. o. (dalej „Konas”) produkująca maszyny i narzędzia, prowadząca działalność w następujących czterech dziedzinach: produkcja narzędzi kształtujących i tłocznych, maszyn jednofunkcyjnych, kabin zacinających, oraz innych wyrobów maszynowych. Spółka znajduje się w regionie uprawnionym do uzyskania pomocy regionalnej zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.
- (7) Zgodnie z informacjami udzielonymi przez słowackie władze we wszystkich tych dziedzinach istnieje kilku konkurentów zarówno na rynku krajowym, jak i wspólnotowym. Spółka widzi możliwości wywozu narzędzi kształtujących.
- (8) Spółka Konas zatrudnia 37 osób, w 2004 r. osiągnęła obroty w wysokości 19 milionów SKK (500 000 EUR)⁽³⁾, a za trzy pierwsze kwartały 2005 r. – 15 milionów SKK (395 000 EUR). Według słowackich władz beneficjent spełnia kryteria małego przedsiębiorstwa.

2. Mające zastosowanie krajowe przepisy prawne

- (9) Omawianym środkiem jest umorzenie zaległości podatkowej przez Urząd Skarbowy w Luczencu (dalej zwany „urzędem skarbowym”) w ramach tzw. postępowania układowego z wierzycielami, podlegającego ustawie nr 328/91 o prawie upadłościowym i układowym (dalej zwanej „prawem upadłościowym”).
- (10) Postępowanie układowe z wierzycielami (dalej zwane „postępowaniem układowym”) jest nadzorowane przez sąd. Celem postępowania, podobnie jak w przypadku postępowania upadłościowego, jest uporządkowanie sytuacji finansowej zadłużonej spółki⁽⁴⁾. Na skutek postępowania upadłościowego spółka przestaje istnieć, a jej aktywa zostają sprzedane nowemu właścicielowi albo też spółka zostaje zlikwidowana. Inaczej przebiega postępowanie układowe, gdy zadłużona spółka kontynuuje swoją działalność bez zmiany właściciela.
- (11) Postępowanie układowe wszczyna zadłużona spółka. Celem tego postępowania jest zawarcie układu z wierzycielami (dalej zwanego „układem z wierzycielami”) i pokrycie części ich roszczeń oraz

umorzenie pozostałych roszczeń. Układ ten musi zatwierdzić właściwy sąd upadłościowy.

- (12) Wierzyciele, których roszczenia zostały zabezpieczone, na przykład zastawem, występują jako odrębni wierzyciele. W celu przyjęcia wniosku o zawarcie układu wymagane jest, aby „za” głosowali wszyscy odrębni wierzyciele, natomiast w przypadku pozostałych wierzycieli do przegłosowania wniosku wystarcza większość kwalifikowana. Odrębni wierzyciele głosują osobno i mają prawo weta.
- (13) Odrębni wierzyciele posiadają uprzywilejowaną pozycję również w postępowaniu upadłościowym. Dochody ze sprzedaży aktywów zabezpieczonych w postępowaniu upadłościowym należy wykorzystać wyłącznie na pokrycie roszczeń odrębnych wierzycieli. Jeżeli w wyniku sprzedaży nie uda się pokryć wszystkich roszczeń odrębnych wierzycieli, reszta zostanie włączona do drugiej grupy, która obejmuje także roszczenia pozostałych wierzycieli. Roszczenia z drugiej grupy zostaną pokryte zgodnie z zasadą proporcjonalności.
- (14) Zgodnie z prawem upadłościowym spółka, która występuje o rozpoczęcie postępowania układowego z wierzycielami, musi przed właściwym sądem przedstawić spis działań dotyczących reorganizacji oraz dalszego finansowania działalności spółki po zakończeniu tego postępowania.
- (15) Ustawa nr 511/1992 dotycząca podatków i opłat oraz zmian w strukturze terenowych organów skarbowych (dalej zwana „ordynacją podatkową”), reguluje kwestie dotyczące podatkowego postępowania egzekucyjnego, którego celem jest egzekucja roszczeń podatkowych państwa poprzez bezpośrednią sprzedaż nieruchomości, aktywów ruchomych albo spółki jako całości.

3. Omawiany środek

- (16) W dniu 15 lipca 2003 r. spółka Konas zwróciła się do właściwego sądu z wnioskiem o wszczęcie postępowania układowego. Wniosek ten został przyjęty postanowieniem sądu z dnia 25 marca 2004 r. Wierzyciele spotkali się dnia 8 czerwca 2004 r. i doszli do porozumienia w sprawie restrukturyzacji roszczeń, zgodnie z propozycją spółki Konas. Sąd potwierdził układ postanowieniem z dnia 25 czerwca 2004 r., które weszło w życie w dniu 2 sierpnia 2004 r. Postępowanie układowe zostało formalnie zakończone postanowieniem sądu z dnia 20 października 2004 r. Należy jednak podkreślić, że Urząd Skarbowy wstrzymał umorzenie do momentu rozpoczęcia procedury przed Komisją.

⁽³⁾ Zastosowany kurs wymiany jest jedynie kursem orientacyjnym (1 EUR = 38 SKK), a podane kwoty w euro mają wyłącznie charakter informacyjny.

⁽⁴⁾ Spółka zostaje spółką zadłużoną, jeżeli posiada kilku wierzycieli i nie jest zdolna do pokrycia swych zobowiązań w terminie do 30 dni od terminu płatności.

- (17) W ramach procedury układowej wierzyciele uzgodnili ze spółką Konas następujące warunki: spółka Konas w terminie do 90 dni od chwili wejścia w życie układu z wierzycielami spłaci 13,3 % zadłużenia, a pozostałe 86,7 % zadłużenia zostanie umorzone. Roszczenia wszystkich wierzycieli zostaną pokryte w równym stopniu. Roszczenia urzędu skarbowego, objęte postępowaniem układowym, wynoszą 11 223 459 SKK (295 000 EUR) i stanowią należności z tytułu podatku VAT za okres od trzeciego kwartału 1995 r. do końca 1997 r., oraz za okres kilku miesięcy w latach 1998 i 1999. Urząd Skarbowy, jako jedyny wierzyciel publiczny, wyraził zgodę na umorzenie zadłużenia w wysokości 9 730 739 SKK (256 000 EUR). Konkretnie kwoty przypadające na poszczególnych wierzycieli przedstawione zostały w tabeli 1.

Tabela 1

Warunki spłaty zadłużenia spółki Konas (w SKK)

Wierzyciel		Zadłużenie przed rozpoczęciem postępowania układowego	Zadłużenie po zakończeniu postępowania układowego (*)	Umorzona kwota
Publiczny	Urząd Skarbowy	11 223 459	1 492 720	9 730 739
Inny	4 wierzycieli	827 437	110 049	717 388
Razem		12 050 896	1 602 769	10 448 127

(*) Kwota, którą spółka Konas winna zapłacić swoim wierzycielom.

- (18) Słowackie władze potwierdziły, że spółka Konas wypełniła swoje zobowiązania wobec wierzycieli publicznych oraz prywatnych, ustalone w trakcie postępowania układowego, w terminie określonym w układzie z wierzycielami.
- (19) Urząd Skarbowy występował w postępowaniu układowym jako odrębny wierzyciel i jako taki głosował w sprawie układu osobno. Uprzywilejowana pozycja Urzędu Skarbowego wynika z faktu, że jego roszczenia w wysokości 10 147 939 SKK (267 051 EUR), objęte postępowaniem układowym, były przedmiotem zastawu ustawowego na aktywa spółki Konas. Pozostali wierzyciele głosowali za proponowanymi warunkami. Ich roszczenia to zwykłe niezabezpieczone roszczenia handlowe.

4. Restrukturyzacja

- (20) Wraz z wnioskiem o rozpoczęcie postępowania układowego spółka Konas skierowała do właściwego sądu plan, składający się z dwóch części: analizy finansowej spółki i czynności organizacyjnych oraz podjętych działań mających na celu odzyskanie przez spółkę rentowności.
- (21) Spółka opisała swoją sytuację finansową, twierdząc, że chociaż była stale zadłużona, to jej sytuacja finansowa w latach poprzedzających złożenie wniosku w sprawie postępowania układowego była ustabilizowana. Stwierdziła przy tym, że jej krótkoterminowe roszczenia i środki pieniężne wystarczą do pokrycia zadłużenia pozostającego do spłaty po zamknięciu postępowania układowego. Spółka opisała swoje działania organizacyjne jako: wytwarzanie rezerw o wartości równej wysokości zadłużenia pozostającego do spłaty po zamknięciu

postępowania układowego, kierowanie przepływem środków pieniężnych w trakcie postępowania układowego w celu zapobieżenia nieefektywnym wydatkom, w szczególności za energię i surowce, regularne wykonywanie zobowiązań podatkowych i innych zobowiązań publicznych, zwiększenie natężenia działań marketingowych, zwiększenie sprzedaży do najbardziej dochodowych klientów, przeanalizowanie poziomu zatrudnienia, ograniczenie wydatków na cele socjalne w trakcie postępowania układowego, lepsze wykorzystanie obecnego parku maszynowego, obniżenie zużycia energii i obniżenie kosztów.

- (22) Koszty restrukturyzacji finansowej wyniosły 12 050 896 SKK (317 000 EUR), co odpowiada wysokości zadłużenia, które spółka Konas restrukturyzowała w drodze postępowania upadłościowego. Spółka Konas zaproponowała w związku z tym, że pokryje pozostałą część zadłużenia w wysokości 1 602 769 SKK (42 000 EUR) z krótkoterminowych należności (1 323 259 SKK, tj. 35 000 EUR) i środków pieniężnych do dyspozycji (2 246 419 SKK, tj. 59 000 EUR).
- (23) Według słowackich władz Urząd Skarbowy, na mocy swoich uprawnień wynikających z ordynacji podatkowej, wydał w latach 1998–2000 osiem nakazów egzekucji. W kwietniu 2004 r. Urząd Skarbowy wydał spis długów spółki Konas, niespłaconych w trakcie postępowania układowego.
- (24) Słowackie władze potwierdziły, że wstrzymały umorzenie zadłużenia, ustalone w postępowaniu układowym, do momentu rozpoczęcia procedury przed Komisją Europejską.

**III. DECYZJA W SPRAWIE WSZCZĘCIA
POSTĘPOWANIA ZGODNIE Z ART. 88 UST. 2
TRAKTATU WE**

- (25) Komisja w swojej decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy omawiane umorzenie nie było pomocą państwa. Komisja w tej konkretnej sprawie wyraziła opinię, że działania Urzędu Skarbowego w postępowaniu układowym nie spełniały kryteriów testu prywatnego wierzyciela w gospodarce rynkowej. Komisja uznała, że Urząd Skarbowy był, z prawnego punktu widzenia, w odmiennej sytuacji niż pozostali wierzyciele, ponieważ posiadał zabezpieczone roszczenia i miał możliwość kontynuacji egzekucji podatkowej. Komisja wyraziła wątpliwość, czy postępowanie układowe prowadziło do najlepszego możliwego wyniku dla państwa, jako wierzyciela spółki Konas, w porównaniu z postępowaniem upadłościowym lub egzekucją podatkową.
- (26) Komisja wyraziła też wątpliwość, czy omawiana pomoc restrukturyzacyjna jest zgodna z zasadami wspólnego rynku. Komisja wyraziła wątpliwość, czy zostały spełnione dwa główne warunki: istnienie planu restrukturyzacji, który w odpowiednim przedziale czasowym zapewni odzyskanie przez spółkę długotrwałej rentowności, i ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum.

IV. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (27) W przekazanych w swojej odpowiedzi uwagach beneficjent podał, że na dzień 31 grudnia 2003 r. wartość księgowa aktywów przekazanych na rzecz Urzędu Skarbowego wynosiła 3 254 000 SKK, a na dzień 31 grudnia 2004 r. 3 001 000 SKK. Chodziło tu o jedną nieruchomość, będącą własnością beneficjenta, w której przebiegała cała produkcja.
- (28) Beneficjent zaznaczył w swoich uwagach, że zgodnie ze słowackimi przepisami prawnymi, które obowiązywały w okresie postępowania układowego, omawiany środek nie był pomocą państwa, lecz aktem dobrowolnego układu z wierzycielami. Jeżeli Komisja doszłaby do innego wniosku, spółka Konas byłaby dyskryminowana w porównaniu z innymi spółkami, które wystąpiły o otwarcie postępowania układowego przed przystąpieniem Republiki Słowackiej do UE, a których ostateczne umorzenie zadłużenia nie zostało uznane za pomoc państwa. Beneficjent stwierdził, że nawet po przystąpieniu do UE krajowe przepisy prawne nie były zgodne z przepisami prawnymi UE, dlatego też nawet przy największych staraniach nie mógł wiedzieć, że postępowanie układowe wymaga spełnienia dodatkowych warunków.
- (29) Beneficjent oświadczył też, że powstała zaległość podatkowa była spowodowana w szczególności niejasnymi przepisami prawnymi.
- (30) Beneficjent stwierdził, że Urząd Skarbowy oceniał sytuację spółki Konas w szerszym zakresie, niż to było ujęte w planie przedłożonym sądowi w trakcie postępowania upadłościowego.

V. UWAGI REPUBLIKI SŁOWACKIEJ

- (31) W przedłożonych w następstwie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego uwagach słowackie władze stwierdziły, że można uznać, iż pomoc państwa została udzielona tylko wtedy, gdy dokonany został odpis należności podatkowych wobec Skarbu Państwa.
- (32) Słowackie władze poinformowały, że Urząd Skarbowy, wyrażając zgodę na warunki zaproponowane przez spółkę Konas w ramach postępowania układowego, wziął pod uwagę czynniki, które częściowo zostałyby uwzględnione także przez wierzyciela prywatnego. Po pierwsze, w czasie postępowania księgowa wartość zastawionej nieruchomości wynosiła zaledwie 3,2 miliona SKK, chociaż zabezpieczone roszczenia sięgały 10,1 miliona SKK. Po drugie, postępowanie upadłościowe bywa zazwyczaj rozciągnięte w czasie, a sprzedaż aktywów w omawianym regionie bywa bardzo problematyczna. Statystycznie dochód uzyskany przez urzędy skarbowe w ramach realizowanych postępowań upadłościowych w latach 1997–2005 wynosił średnio 7 %. Po trzecie, Urząd Skarbowy wziął pod uwagę wpływ likwidacji spółki Konas na wzrost bezrobocia w regionie (w okresie postępowania około 40 %), biorąc pod uwagę nie tylko zwalnianie pracowników spółki Konas, ale również pracowników innej spółki tego regionu, która zależna jest od spółki Konas i zatrudnia około 400 pracowników. I wreszcie Urząd Skarbowy wziął pod uwagę oczekiwane przyszłe przychody z tytułu podatku.
- (33) W odniesieniu do egzekucji podatkowej słowackie władze potwierdziły, że Urząd Skarbowy wydał wobec spółki Konas w latach 1998–2000 osiem nakazów egzekucji i zmniejszył zadłużenie spółki Konas o 8 106 672,42 SKK do kwoty 11 223 459 SKK, która w 2004 r. została włączona do postępowania układowego. Od 2001 r. spółka Konas wykonywała swoje zobowiązania podatkowe regularnie i terminowo.
- (34) Słowackie władze nie zaprzeczają, że omawiany środek stanowi pomoc państwa. Twierdzą jednak, że, jako pomoc restrukturyzacyjna, jest ona zgodna z zasadami wspólnego rynku.
- (35) Słowackie władze nie podważają stwierdzenia Komisji, że umorzenie zadłużenia w postępowaniu układowym nie zostało uzależnione od wykonania planu przedłożonego przez spółkę Konas właściwemu sądowi, zgodnie z prawem upadłościowym. Przedstawiono jednak Komisji dokument przedstawiający wycenę spółki na dzień rozpoczęcia postępowania (sł. *Hodnotenie spoločnosti ku dňu vyrovnania*) (dalej zwany „wyceną spółki”) ze stycznia 2005 r., który został opracowany przez spółkę Konas i przedłożony Urzędowi Skarbowemu. Słowackie władze

- twierdzą, że ta wycena spółki umożliwi Komisji ocenę, czy pomoc była ograniczona do niezbędnego minimum.
- (36) W wycenie spółki w pierwszej kolejności opisana została działalność spółki Konas od chwili jej założenia w 1992 r., a poza tym podano informacje o obrotach i wynikach operacyjnych w latach 1993–2003.
- (37) Według wyceny spółki przyczyną trudności spółki Konas było duże obciążenie kredytami od początków produkcji w 1993 r., którego nie udało się pokryć z zysków z produkcji. W latach 1994–1996 zwiększało się zadłużenie spółki Konas, w szczególności wobec Urzędu Skarbowego, który część zadłużenia odzyskał w drodze egzekucji, a część odroczył aż do umorzenia i częściowej spłaty po przeprowadzeniu postępowania układowego.
- (38) Wycena spółki zawiera też krótką analizę rynku, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska konkurencyjnego w tych dziedzinach, które są przedmiotem działalności spółki Konas⁽⁵⁾. W wycenie spółki opisano także pozycję i perspektywy spółki Konas w każdej z tych dziedzin i przedstawiono wniosek, według którego potencjał dalszego rozwoju tkwi przede wszystkim w produkcji narzędzi, produkcji kabin zacięających i produkcji innych wyrobów maszynowych. Z drugiej strony zaleca się zmniejszenie produkcji maszyn jedno-funkcyjnych i drobnej produkcji na zamówienie (produkcja niedostępnych na rynku części zamiennych, naprawy awaryjne). Perspektywy wzrostu popytu na wyroby spółki uzależnione są od rozwoju słowackiego przemysłu samochodowego i od konkretnych deklaracji zwiększonego zainteresowania ze strony spółek działających w obrębie Wspólnoty, które to zainteresowanie wzrosło po wejściu Republiki Słowackiej do UE. Spółka Konas widzi możliwość konkurowania na rynku dzięki wiedzy specjalistycznej w zakresie technologii, które powinny się dalej rozwijać.
- (39) Ponadto w wycenie spółki wymieniono też niewystarczające wykorzystanie zdolności produkcyjnych spółki Konas, które można by rozwiązać poprzez inwestycje w komputerowo sterowaną frezarkę. W poniższej tabeli przedstawiono zarys działań podjętych w latach 2004–2008, wraz ze zrealizowaną restrukturyzacją finansową.

Tabela 2

Działania w ramach restrukturyzacji według informacji zawartych w wycenie spółki (w SKK)

Podjęte działania	Wykonanie	Koszty	Finansowanie	
Marketing	2005	500 000	Środki Konas	
Rozwój technologii	Cięcie drutu	2004	1 500 000	Środki Konas
	NC frezowanie	2006	4 000 000	Kredyt
	Obróbka elektroiskrowa	2007	2 500 000	Kredyt
	NC toczenie	2008	1 500 000	Kredyt
Organizacja	Informatyczny system zarządzania zamówieniami	2005	500 000	Środki Konas
Szkolenia młodych pracowników		2007	500 000	Środki Konas
Finansowa restrukturyzacja	Spłata zadłużenia	2004	1 602 769	Środki Konas – środki pieniężne
	Umorzenie	2004		
	— przez państwo		9 730 739	Środki państwowe
	— pozostałych wierzycieli		717 388	Środki zewnętrzne
Razem		23 050 896		

⁽⁵⁾ Informacje te zostały przedstawione Komisji przez władze słowackie przed podjęciem decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego (patrz: ust. 4 niniejszej decyzji).

- (40) I wreszcie wycena spółki zawiera prognozę wyników operacyjnych spółki Konas na lata 2005–2009, wskazującą na to, że zastosowane rozwiązania mogłyby spowodować zwiększenie zyskowności. Obroty miałyby wzrastać od 2005 r. o 10 % rocznie.
- (41) Według słowackich władz ta wycena spółki pochodzi ze stycznia 2005 r. Jest rzeczą oczywistą, że wycena spółki była przygotowana w celu oceny sytuacji spółki Konas przed rozpoczęciem postępowania układowego i analizy jej perspektyw po zakończeniu tego postępowania.
- (42) Jeżeli chodzi o to, czy pomoc została ograniczona do niezbędnego minimum, słowackie władze potwierdziły, że w dniu 31 marca 2004 r. spółka Konas posiadała środki pieniężne w wysokości 3,9 miliona SKK, które były potrzebne na wypłatę wynagrodzeń (730 000 SKK), uregulowanie zobowiązań wobec wierzycieli objętych postępowaniem układowym (1 602 769 SKK) i na opłaty związane z przeprowadzeniem postępowania (140 000 SKK).

VI. OCENA

1. Zakres kompetencji Komisji

- (43) Ponieważ część okoliczności mających znaczenie dla tej sprawy występowała przed przystąpieniem Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., Komisja musi najpierw zdecydować, czy posiada kompetencje do prowadzenia postępowania w omawianej sprawie.
- (44) Środki wprowadzone w życie przed dniem przystąpienia i niemające zastosowania po tej dacie nie mogą podlegać ocenie Komisji ani w ramach tzw. mechanizmu przejściowego określonego w punkcie 3 załącznika IV do Traktatu o Przystąpieniu z 2003 r., ani według metod określonych w art. 88 Traktatu WE. Ani Traktat o Przystąpieniu z 2003 r., ani Traktat WE nie wymagają od Komisji oceny tych działań, ani też nie przyznają jej kompetencji w tym zakresie.
- (45) Natomiast środki wprowadzone w życie po przystąpieniu należą zgodnie z Traktatem WE do kompetencji Komisji. Stosownym narzędziem określenia momentu wprowadzenia w życie danego środka jest wiążący akt prawny, na mocy którego właściwy organ państwowy ma zamiar udzielić pomocy⁽⁶⁾.
- (46) Właściwy organ zdecydował o umorzeniu części roszczeń Urzędu Skarbowego w dniu 8 czerwca 2004 r., tj. po dacie przystąpienia, po tym, jak Urząd Skarbowy wyraził zgodę na warunki proponowane

przez spółkę Konas w ramach postępowania układowego.

- (47) W związku z tym bezprzedmiotowe jest pytanie, czy środek ten miał zastosowanie po dacie przystąpienia.
- (48) Dlatego też Komisja stwierdza, że ocena tych środków zgodnie z art. 88 Traktatu WE wchodzi w zakres jej kompetencji.

2. Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE

- (49) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu WE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (50) Umorzenie zadłużenia przez organ publiczny, jakim jest Urząd Skarbowy, jest formą wykorzystania środków państwowych. Takie działanie uznaje się za selektywne, jeżeli przyniesie korzyści jednemu samodzielnemu przedsiębiorstwu. Spółka prowadzi działalność w dziedzinie produkcji maszyn przemysłowych i urządzeń. W dziedzinie tej istnieje wymiana handlowa między państwami członkowskimi.
- (51) Komisja w swej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy omawiany środek zakłócił lub groził zakłóceniem konkurencji poprzez stworzenie beneficjentowi przewagi, której nie mógłby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych. Oznacza to, że Komisja ma wątpliwości, czy państwo względem spółki Konas zachowywało się jak prywatny wierzyciel.
- (52) Ustalono, że układ z wierzycielami przewidywał takie same warunki uregulowania zaległości wobec prywatnych wierzycieli i wobec Urzędu Skarbowego, tj. 13,3 % zadłużenia miało w określonym terminie zostać spłacone na rzecz wierzycieli, co zostało zrealizowane przez beneficjenta, a pozostałe 86,7 % – umorzone.
- (53) Sytuacja prawno-ekonomiczna Urzędu Skarbowego przed zawarciem układu z wierzycielami była jednak bardziej korzystna niż sytuacja prywatnych wierzycieli. Należy więc szczegółowo przeanalizować, czy Urząd Skarbowy wykorzystał wszelkie dostępne środki w celu uzyskania możliwie najwyższego pokrycia swych roszczeń, jak zrobiliby to wierzyciel prywatny.

⁽⁶⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie T-109/01, *Fleuren Compost przeciw Komisji*, pkt 74.

- (54) Słowackie władze oświadczają, że zgodnie z ich opinią środek ten stanowi pomoc państwa. Uznają, że w trakcie postępowania układowego po prostu nie rozważano kwestii pomocy państwa. Beneficjent zaś argumentuje, że środek ten był aktem dobrowolnego układu zawartego między wierzycielami, a nie pomocą państwa.
- (55) Komisja nie może zgodzić się z twierdzeniem, że postępowanie układowe i postępowanie związane z udzieleniem pomocy państwa nie mogą się nakładać⁽⁷⁾. Nie cel lub forma działania, lecz jego wynik określa, czy działanie to, angażując środki państwowe, daje spółce przywileje, których w innym przypadku nie uzyskalaby na rynku.
- (56) Komisja również nie może zgodzić się z twierdzeniem beneficjenta, że nawet przy największych staraniach nie mógł on wiedzieć o tym, że umorzenie mogłoby stanowić pomoc państwa. Przepisy UE dotyczące udzielania pomocy państwa zostały wprowadzone w życie na terytorium Republiki Słowackiej ustawą nr 231/1999 o pomocy państwa. W odpowiedzi na przesłane uwagi zainteresowanej strony władze słowackie słusznie odesłały do uwag beneficjenta, według których odpowiedź na pytanie, czy dany środek stanowi pomoc państwa, nie należała do kompetencji Urzędu Skarbowego, ale – w okresie przed przystąpieniem – do Urzędu ds. Pomocy Państwa, a po przystąpieniu – do kompetencji Komisji.
- (57) Wątpliwości Komisji, czy spełnione zostały kryteria testu prywatnego wierzyciela, wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE, nie zostały rozwiane.
- (58) W pierwszym rządzie zgodnie z ordynacją podatkową Urząd Skarbowy był, w odróżnieniu od pozostałych wierzycieli, upoważniony do wszczęcia z własnej inicjatywy egzekucji podatkowej poprzez sprzedaż nieruchomości, maszyn lub firmy jako całości.
- (59) Urząd Skarbowy faktycznie kilkakrotnie wykorzystał to narzędzie prawne do pokrycia swych roszczeń wobec spółki Konas (patrz: motyw 33), a zadłużenie spółki Konas wobec Urzędu Skarbowego w latach 1998–2000 zostało znacznie zredukowane. W swojej odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE słowackie władze oświadczyły, że po 2001 r. Urząd Skarbowy nie wydał żadnych kolejnych nakazów egzekucji, ponieważ spółka Konas wykonywała swoje zobowiązania podatkowe regularnie i terminowo. Nie jest jednak jasne, z jakiej przyczyny Urząd Skarbowy przerwał podatkową egzekucję zadłużenia spółki Konas, które powstało przed 2001 r. Pod koniec 2003 r. to zadłużenie z ostatnich lat zostało włączone do postępowania układowego.
- (60) Komisja stwierdziła ponadto, że zgodnie z informacjami udzielonymi przez słowackie władze w uwagach dotyczących decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wartość księgowa zastawionej nieruchomości (3,2 miliona SKK) była niższa od wysokości roszczeń, które były zabezpieczone tym zastawem (10,1 miliona SKK). Oznacza to, że zabezpieczenie wymagane przez państwo było niewystarczające.
- (61) Zgodnie z przyjętym orzecznictwem długotrwałe powstrzymywanie się przez Skarb Państwa od egzekucji zobowiązań wynikających z przepisów prawa dotyczących podatków i zabezpieczenia socjalnego może już samo przez się stanowić korzyść poprzez zmniejszenie obciążenia, które w przeciwnym wypadku byłoby ponoszone przez beneficjenta⁽⁸⁾. W rzeczywistości okazuje się, że powstrzymanie się przez Urząd Skarbowy od egzekucji zobowiązań podatkowych spółki Konas wraz z wyraźnym niedostatecznym zabezpieczeniem roszczeń państwa w ciągu dwóch lat (2001–2002), stanowiło pomoc państwa. Ponieważ zdarzenia te miały miejsce przed przystąpieniem i nie doszło do nich po przystąpieniu, ocena zgodności tych działań z zasadami wspólnego rynku nie wchodzi w zakres kompetencji Komisji. Ponieważ jednak już uprzednie powstrzymywanie się od egzekucji stanowiło pomoc państwa, z chwilą gdy zadłużenie zostaje później (częściowo) umorzone, nie można się już więcej odwoływać do zasady prywatnego wierzyciela.
- (62) Urząd Skarbowy może, w ramach egzekucji podatków, sprzedać aktywa (należności i inne zwykłe aktywa, majątek ruchomy, nieruchomości) dłużnika. W trakcie postępowania układowego beneficjent posiadał środki pieniężne w wysokości 3,9 miliona SKK⁽⁹⁾. Sama wartość środków pieniężnych w posiadaniu beneficjenta była wyższa od przychodu Urzędu Skarbowego uzyskanego z postępowania układowego (1,5 miliona SKK). Ponadto beneficjent posiadał dodatkowo należności krótkoterminowe o wartości księgowej 1,4 miliona SKK i nieruchomości o wartości księgowej 3 miliony SKK.
- (63) Wreszcie, podczas egzekucji podatkowej nie zostałyby pobrane żadne opłaty skarbowe, jak ma to miejsce w przypadku postępowania upadłościowego. Jest to postępowanie wszczynane i kontrolowane przez sam Urząd Skarbowy, dlatego można przypuszczać, że zostałyby szybko przeprowadzone.

⁽⁷⁾ Sprawa T-152/99 *Hamsa przeciw Komisji*, pkt 158: art. 87 ust. 1 Traktatu WE nie rozróżnia interwencji państwa z punktu widzenia przyczyn lub celów, lecz definiuje je według ich skutków.

⁽⁸⁾ Sprawa C-256/97, *DM Transport*.

⁽⁹⁾ Bilans roczny na dzień 24 marca 2004 r., w przeddzień decyzji właściwego sądu, który wydał decyzję pozwalającą na wszczęcie postępowania układowego.

- (64) Z uwagi na brak informacji Komisja nie może ocenić, jakie byłyby przychody ze sprzedaży aktywów w postępowaniu upadłościowym, w wyniku którego spółka beneficjent zostałaaby zlikwidowana. Ponieważ Komisja posiada informacje, według których ani spółka Konas, ani Urząd Skarbowy nie rozważały możliwości takiego postępowania, dlatego też nie przeprowadzono żadnych obliczeń w tej kwestii.
- (65) Komisja stwierdza zatem, że co najmniej egzekucja podatkowa z aktywów beneficjenta przyniosłaby większy przychód od postępowania układowego.
- (66) Na koniec Komisja stwierdza, że zgodnie z przyjętym orzecznictwem⁽¹⁰⁾ czynniki społeczno-ekonomiczne (jak bezrobocie w regionie) nie są brane pod uwagę przy ocenie spełnienia kryteriów testu prywatnego wierzyciela, i to niezależnie od oczekiwanych przyszłych przychodów podatkowych. Urzędu Skarbowego nie można porównywać z partnerem handlowym, na przykład z dostawcą, który jest wierzycielem beneficjenta. Należy podkreślić, że charakter roszczeń dostawcy różni się istotnie od charakteru roszczeń Skarbu Państwa. Ponieważ związki dostawcy i niewypłacalnej firmy mają podstawy umowne, dostawca mógłby ponieść wyjątkowo duże straty z powodu utraty partnera handlowego. Gdyby niewypłacalna spółka została zlikwidowana, dostawca musiałby znaleźć sobie nowego klienta lub zawrzeć umowę z nowym właścicielem. Ryzyko jest większe w przypadku dużej zależności od niewypłacalnej firmy. W przeciwieństwie do tego, związki państwa z niewypłacalną firmą opierają się na przepisach prawnych, dlatego też są niezależne od woli stron. Każdy nowy właściciel, który przejąłby aktywa zlikwidowanej firmy, zostałby automatycznie zobowiązany do płacenia podatków. Ponadto państwo nigdy nie jest zależne od jednego płatnika. Wreszcie, najważniejszy argument, państwo nie traktuje pobierania podatku jako działalności dochodowej, więc jego działania nie są komercyjne ani też nie wynikają z komercyjnych pobudek. Dlatego też doszukiwanie się analogii z partnerem handlowym jest bezpodstawne.
- (67) Komisja stwierdza zatem, że w związku z tym, przy stosowaniu kryteriów testu prywatnego wierzyciela, nie można brać pod uwagę utraty przyszłych przychodów z podatków.
- (68) Na podstawie przedstawionych dowodów Komisja stwierdza, że w omawianym przypadku nie spełniono kryteriów testu prywatnego wierzyciela, a państwo stworzyło beneficjentowi korzyści, których nie mógłby uzyskać na rynku.
- (69) Komisja stwierdza zatem, że omawiany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (70) Pomoc państwa udzielona beneficjentowi jest równa wysokości zadłużenia, które Urząd Skarbowy umorzył w postępowaniu układowym, to znaczy 9 730 739 SKK (256 000 EUR).

3. Zgodność pomocy: Wyłączenie na mocy art. 87 ust. 3 Traktatu WE

- (71) Pierwotnym celem środka jest udzielenie pomocy zagrożonej spółce. W takich przypadkach możliwe jest zastosowanie wyłączenia na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, który stanowi, że za zgodną ze wspólnym rynkiem można uznać pomoc państwa przeznaczoną na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem i o ile spełnione zostaną określone warunki.
- (72) Pomoc w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw regulują obecnie wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹¹⁾ (dalej zwane „nowymi wytycznymi”), zmieniające wytyczne przyjęte w 1999 r.⁽¹²⁾ (dalej zwane „wytycznymi z 1999 r.”).
- (73) Przepisy przejściowe nowych wytycznych stanowią, że Komisja ocenia zgodność ze wspólnym rynkiem każdej pomocy na rzecz ratowania lub restrukturyzacji, udzielonej bez jej zatwierdzenia (pomoc przyznana bezprawnie) na podstawie nowych wytycznych, jeżeli część lub całość pomocy została udzielona po dniu 1 października 2004 r., a więc po dniu opublikowania nowych wytycznych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (pkt 104, akapit pierwszy). Jeżeli jednak pomoc była udzielona bezprawnie przed dniem 1 października 2004 r., Komisja dokona oceny na podstawie wytycznych stosowanych w czasie przyznawania danej pomocy (pkt 104, akapit drugi).
- (74) Komisja stwierdza, że Urząd Skarbowy przyjął decyzję o przeprowadzeniu postępowania układowego dnia 8 czerwca 2004 r., a została ona wprowadzona w życie 2 sierpnia 2004 r. W związku z tym pomoc była udzielona bezprawnie przed dniem 1 października 2004 r. Zastosowanie mają więc wytyczne z 1999 r., obowiązujące w czasie udzielenia pomocy.

⁽¹⁰⁾ Patrz: *mutatis mutandis* sprawy C-278/92, C-279/92 i C-280/92, *Hiszpania przeciw Komisji*, str. 21–22; sprawa T-198/01, *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH*, str. 106–108.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

(75) Komisja bierze pod uwagę, że beneficjent jest małym przedsiębiorstwem w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw⁽¹³⁾.

3.1. Kryteria kwalifikacji przedsiębiorstwa

(76) Zgodnie z punktem 5 lit. c) wytycznych z 1999 r. przedsiębiorstwo uznawane jest za przeżywające trudności, jeżeli zgodnie z prawem krajowym spełnia warunki podlegania procedurze zbiorowej w związku z jego niewypłacalnością.

(77) Beneficjent wziął udział w postępowaniu układowym, które jest jednym z rozwiązań dla niewypłacalnych spółek, zgodnie z definicją zawartą w prawie upadłościowym. Beneficjent jest więc upoważniony do uzyskania pomocy restrukturyzacyjnej.

3.2. Pomoc restrukturyzacyjna

(78) Komisja w swej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy pomoc odpowiada definicji pomocy restrukturyzacyjnej według wytycznych z 1999 r., z przyczyn opisanych w części III.

3.2.1. Odzyskanie długotrwałej rentowności

(79) Zgodnie z wytycznymi z 1999 r. pomoc na rzecz restrukturyzacji powinna być powiązana z wykonaniem możliwego do realizacji i spójnego planu restrukturyzacji, umożliwiającego odzyskanie przez spółkę długotrwałej rentowności, a jej przyznanie powinno być uzależnione od istnienia tego planu. Państwo członkowskie zobowiązuje się do realizacji planu, który musi być zatwierdzony przez Komisję. Niezdolność firmy do realizacji planu traktowana jest jako nadużycie pomocy.

(80) Plan restrukturyzacji powinien umożliwiać odzyskanie przez beneficjenta długotrwałej rentowności w rozsądnym terminie i na podstawie realistycznych założeń, dotyczących przyszłych warunków eksploatacji. W planie należy opisać okoliczności, które były przyczyną trudnej sytuacji odbiorcy, oraz podać opis stosownych działań mających na celu rozwiązanie tych problemów. Restrukturyzacji nie można ograniczyć do pomocy finansowej przeznaczonej na spłatę zadłużenia i dawnych strat bez zajmowania się przyczynami tych trudności.

(81) Komisja w swej decyzji dotyczącej wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy Urząd Skarbowy uzależnił swoją decyzję o umorzeniu zadłużenia spółki Konas od realizacji planu restrukturyzacji zawierającego elementy określone w motywie 80. Wątpliwości te nie zostały rozwiane. Urząd Skarbowy, jako organ udzielający pomocy, nie posiadał formalnie żadnych obowiązków ani kompetencji do oceny opisu działań, który spółka Konas, w ramach

postępowania układowego przekazała właściwemu sądowi (patrz: motyw 20 i kolejne motywy), ani do uzależnienia umorzenia zadłużenia od podlegającej dokładnemu monitorowaniu realizacji tych działań. Nie istnieje żaden bezpośredni związek między udzieleniem pomocy przez Urząd Skarbowy a działaniami zaproponowanymi przez beneficjenta. Dlatego też Komisja doszła do wniosku, że pierwszy formalny warunek nie został spełniony.

(82) Jednak po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego słowackie władze przedłożyły wycenę spółki opisaną w motywie 35 i kolejnych motywach. Wycena spółki zawiera dokładną analizę sytuacji spółki Konas w trakcie postępowania układowego z wierzycielami, a także opis okoliczności, które doprowadziły do zaistnienia trudności i rozwiązania mające na celu usunięcie tych trudności.

(83) Restrukturyzacja nie ogranicza się do restrukturyzacji zadłużenia. Beneficjent planuje inwestycje w nowe technologie i technologie informacji oraz realizację daleko sięgających środków w dziedzinie szkolenia zawodowego i marketingu. W ramach wyceny spółki analizowana jest pozycja i perspektywy spółki w dziedzinach, w których prowadzi działalność.

(84) W odróżnieniu od spisu działań przedstawionego sądowi w ramach postępowania układowego, wycena spółki zawiera elementy, które są obowiązkowe dla planu restrukturyzacji zgodnie z wytycznymi z 1999 r. Komisja uważa w zasadzie wycenę spółki za plan restrukturyzacji opracowany na lata 2004–2008, mający na celu odzyskanie przez spółkę Konas długotrwałej rentowności. Plan ten jest odpowiedni, biorąc pod uwagę wielkość odbiorcy. Restrukturyzacja finansowa w postaci postępowania układowego z wierzycielami jest elementem i początkiem restrukturyzacji spółki. Głównym problemem spółki Konas było w rzeczywistości zadłużenie, które powstało w drugiej połowie lat 90 XX w. Od 2001 r. spółka Konas wykonuje na bieżąco, rzetelnie i terminowo zobowiązania wynikające z przepisów prawnych. Komisja nie ma powodu, aby wątpić w to, że spółka Konas, po wprowadzeniu w życie środków określonych w wycenie spółki, w tym restrukturyzacji zadłużenia, będzie zdolna do odzyskania długotrwałej rentowności.

(85) Komisja stwierdza, że pod względem formalnym wycena spółki była gotowa dopiero po zakończeniu postępowania układowego z wierzycielami. Jest jednak sprawą oczywistą, że wycena spółki jest bezpośrednio związana z postępowaniem układowym. Wycena spółki została przekazana Urzędowi Skarbowemu przed zgłoszeniem omawianego środka Komisji, ponieważ słowackie władze były zdania, że o pomoc państwa chodziłoby tylko wtedy, gdyby roszczenia podatkowe zostały pokryte ze środków państwa. Pozostaje faktem jednakże, iż Urząd Skarbowy, jako organ formalnie udzielający pomocy, nie uzależnił przyznania pomocy od wykonania planu.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1976/2006 (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 85).

- (86) Komisja sądzi, że wyjątkowo w tym konkretnym przypadku można naprawić braki formalne. Wyjątek jest, po pierwsze, uzasadniony według punktu 55 wytycznych z 1999 r., zgodnie z którym warunki udzielania pomocy restrukturyzacyjnej nie są stosowane tak rygorystycznie w przypadku małych przedsiębiorstw, jakim jest również beneficjent. Wyjątek ten można również zastosować, ponieważ pomoc, pomimo jej przyznania, nie była jeszcze beneficjentowi wypłacona (umorzenie zadłużenia wymaga dodatkowego aktu administracyjnego Urzędu Skarbowego; patrz: motyw 16). Komisja zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁴⁾ zdecydowała o załączeniu następujących warunków do niniejszej decyzji.
- (87) Po pierwsze, słowackie władze zagwarantują należyta wprowadzenie w życie środków określonych w wycenie spółki. Po drugie, słowackie władze poinformują Komisję o sposobie, w jaki zamierzają zagwarantować wprowadzenie w życie środków określonych w wycenie spółki. I wreszcie, słowackie władze udzielią pomocy (tj. dokonają odpisu w księgach Urzędu Skarbowego) dopiero po zgłoszeniu Komisji swojego zobowiązania do zagwarantowania wprowadzenia w życie środków określonych w wycenie spółki, a także określeniu sposobu, w jaki zamierzają to zobowiązanie wykonać.

3.2.2. Pomoc ograniczona do ścisłego minimum

- (88) Zgodnie z art. 40 wytycznych z 1999 r. wysokość i intensywność udzielanej pomocy należy ograniczyć do ścisłego minimum niezbędnego do restrukturyzacji, w zależności od dostępnych źródeł finansowania. Oczekuje się, że beneficjent w znacznym stopniu przyczyni się do restrukturyzacji, wykorzystując własne środki.
- (89) Komisja w swej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 wyraziła wątpliwość, czy kryterium to zostało spełnione. Wątpliwości te zostały rozwiane dzięki informacjom o restrukturyzacji beneficjenta, zawartym w wycenie spółki.
- (90) Według wyceny spółki koszty restrukturyzacji sięgają 23 050 896 SKK. Restrukturyzacja była finansowana częściowo ze środków pieniężnych spółki Konas (spłata zadłużenia 1 602 769 SKK, który pozostał do spłaty po zakończeniu postępowania układowego) i częściowo z kredytów bankowych bez pomocy państwa w wysokości 8 milionów SKK. Kwoty te pochodzą z własnych źródeł beneficjenta oraz z zewnętrznych źródeł bez elementu pomocy państwa i pokrywają

około 42 % kosztów restrukturyzacji. Nie ma potrzeby dochodzenia przez Komisję, czy inne źródła finansowania restrukturyzacji spółki Konas (opisane w wycenie spółki jako „źródła spółki Konas”, patrz: tabela 2, motyw 39) stanowią rzeczywisty i konkretny udział w kosztach restrukturyzacji.

- (91) W wytycznych z 1999 r. nie zostały określone limity ustanawiające, kiedy udział własny beneficjenta uważany jest za znaczny.
- (92) Biorąc pod uwagę sposób wdrażania przez Komisję wytycznych z 1999 r. oraz rozwój polityki Komisji w tej kwestii znajdujący wyraz we wprowadzeniu limitów w nowych wytycznych⁽¹⁵⁾, Komisja uznaje wkład w wysokości 42 % za wysoki, a pomoc za ograniczoną do niezbędnego minimum.

3.2.3. Zapobieganie niepożądanym zakłóceniom konkurencji

- (93) W uzupełnieniu Komisja stwierdza, że zgodnie z punktem 55 wytycznych z 1999 r. udzielenie pomocy restrukturyzacyjnej dla małych przedsiębiorstw nie będzie zazwyczaj połączone ze środkami wyrównawczymi. Pomoc ta powoduje nieznaczne zakłócenie konkurencji i dlatego środki wyrównawcze nie są konieczne.

VII. WNIOSEK

- (94) Komisja stwierdza, że Republika Słowacka bezprawnie umorzyła zaległość podatkową spółki Konas, co stanowi naruszenie art. 88 ust. 3 Traktatu WE. Pomoc ta może zostać uznana za zgodną z zasadami wspólnego rynku jako pomoc restrukturyzacyjna, pod warunkiem że jej wypłata będzie uzależniona od wykonania planu restrukturyzacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa udzielona przez Republikę Słowacką spółce Konas, s. r. o. w wysokości 9 730 739 SKK jest zgodna z zasadami wspólnego rynku, jeżeli spełnia warunki przedstawione w art. 2.

Artykuł 2

1. Republika Słowacka podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia rzetelnej realizacji planu restrukturyzacji spółki Konas, s. r. o.
2. Słowackie władze poinformują Komisję o sposobie, w jaki zamierzają zapewnić realizację planu restrukturyzacji.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽¹⁵⁾ Limit dla małych przedsiębiorstw, zgodnie z nowymi wytycznymi, nie może być mniejszy niż 25 %.

3. Słowackie władze udzielą pomocy dopiero po zgłoszeniu Komisji swojego zobowiązania do zapewnienia rzetelnej realizacji planu restrukturyzacji i określeniu sposobu, w jaki zamierzają zapewnić tę realizację.

Artykuł 3

W terminie dwóch miesięcy od ogłoszenia niniejszej decyzji Republika Słowacka informuje Komisję o środkach podjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 22 marca 2007 r.****określająca wspólny format pierwszego sprawozdania państw członkowskich z wdrożenia dyrektywy 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1236)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2007/205/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, a także zmieniająca dyrektywę 1999/13/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2004/42/WE wymaga od państw członkowskich wprowadzenia programów monitorowania, służących kontroli przestrzegania przepisów dyrektywy, a także składania sprawozdań na temat wyników monitorowania oraz kategorii i ilości produktów, na sprzedaż i zakup których udziela się licencji na podstawie art. 3 ust. 3 tej dyrektywy, zgodnie ze wspólnym formatem przygotowanym przez Komisję.
- (2) Zgodnie z art. 7 dyrektywy 2004/42/WE w powiązaniu z załącznikiem I do niej państwa członkowskie przygotowują pierwsze sprawozdanie z wdrożenia dyrektywy i przekazują je Komisji najpóźniej do dnia 30 czerwca 2008 r.

(3) W związku z tym należy ustalić wspólny format pierwszego sprawozdania obejmującego okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/42/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przy sporządzaniu sprawozdania, które należy przekazać Komisji zgodnie z art. 7 dyrektywy 2004/42/WE, obejmującego okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r., państwa członkowskie stosują format określony w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 87.

ZAŁĄCZNIK

**WSPÓLNY FORMAT PIERWSZEGO SPRAWOZDANIA Z WDROŻENIA DYREKTYWY 2004/42/WE
W OKRESIE OD DNIA 1 STYCZNIA DO DNIA 31 GRUDNIA 2007 R.****1. Informacje ogólne i ustalenia administracyjne**

1.1. Organ odpowiedzialny za sprawozdanie:

Nazwa	
Adres	
Osoba kontaktowa	
E-mail	
Telefon	

1.2. Prosimy wskazać organ lub organy wyznaczone w ramach wdrażania dyrektywy 2004/42/WE zgodnie z jej art. 5, które są odpowiedzialne za:

- 1) wprowadzenie i koordynację programu monitorowania oraz zarządzanie nim (na szczeblu krajowym);
- 2) przeprowadzanie inspekcji i kontroli w terenie (na szczeblu regionalnym i/lub lokalnym);
- 3) egzekwowanie wymogów dyrektywy w przypadkach naruszenia jej przepisów.

2. Program monitorowania (art. 6 dyrektywy 2004/42/WE)

2.1. Jeśli dostępna jest pisemna wersja krajowego programu monitorowania, prosimy w załączniku do niniejszego sprawozdania przedstawić jej kopię.

2.2. Prosimy o krótki opis programu monitorowania wprowadzonego w celu kontroli przestrzegania przepisów dyrektywy 2004/42/WE, ze szczególnym uwzględnieniem następujących elementów:

- 1) limity zawartości LZO ustalone w załączniku II do dyrektywy;
- 2) wymogi dotyczące etykietowania określone w art. 4 dyrektywy.

2.3. Prosimy podać, czy przeprowadzane są inspekcje następujących podmiotów:

- 1) producenci produktów objętych dyrektywą 2004/42/WE;
- 2) importerzy produktów objętych dyrektywą 2004/42/WE;
- 3) sprzedawcy hurtowi i detaliczni oraz profesjonalni użytkownicy końcowi produktów objętych regulacjami lub inne podmioty, np. zakłady odnawiania pojazdów, które nie są już objęte dyrektywą Rady 1999/13/WE⁽¹⁾.

Jeśli inspekcje tych podmiotów są przeprowadzane, prosimy zwięźle opisać:

- 1) rodzaj przeprowadzanych inspekcji (wizyty na miejscu, pobieranie próbek i analizy produktów, sprawdzanie zapasów i danych nt. sprzedaży, kontrole etykiet, inne);

⁽¹⁾ Dz.U. L 85 z 29.3.1999, str. 1.

- 2) częstotliwość przeprowadzania inspekcji (systematyczne inspekcje coroczne, inspekcje ograniczone do najważniejszych producentów/importerów, inspekcje losowe, inne).
- 2.4. Prosimy podać liczbę przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję i dystrybucję produktów, które zostały poddane inspekcji w 2007 r., oraz, w miarę możliwości, liczbę inspekcji zaplanowanych na 2008 r., najlepiej poprzez wypełnienie poniższej tabeli. W miarę możliwości prosimy także podać szacunkową łączną liczbę podmiotów zaangażowanych w produkcję i dystrybucję produktów oraz całkowitą ilość produktów (wielkość produkcji i dystrybucji w danym państwie członkowskim w 2007 r.):

Rodzaj podmiotu	Łączna liczba istniejących podmiotów	Liczba podmiotów poddanych inspekcji w 2007 r.	Łączna ilość produktów objętych dyrektywą 2004/42/EWG (kg)	Zaplanowane inspekcje w 2008 r.
Producenci				
Importerzy				
Pozostali				

- 2.5. W jaki sposób właściwe organy sprawdzają, czy zgodność z przepisami została stwierdzona przy użyciu referencyjnych metod pomiaru opisanych w załączniku III do dyrektywy 2004/42/WE?
- 2.6. Jeśli w stosowanie dyrektywy 2004/42/WE zaangażowanych jest kilka organów (patrz: pkt 1.2 powyżej), prosimy podać, jakie środki podjęto w celu zapewnienia możliwie najbardziej jednolitego stosowania dyrektywy na całym terytorium.
- 2.7. Według jakich zasad nakłada się kary za naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie art. 10 dyrektywy 2004/42/WE?
- 2.8. W miarę możliwości prosimy podać szacunkową łączną liczbę personelu zaangażowanego w monitorowanie i kontrolę, jego kwalifikacje oraz szacunkowe roczne koszty monitorowania w EUR (personel, pobieranie i analiza próbek, kontrole etykietowania, egzekwowanie przepisów, inne koszty).
3. **Najważniejsze wyniki monitorowania w 2007 r. (art. 7 dyrektywy 2004/42/WE)**
- 3.1. Jaki był stosunek procentowy wykrytych w 2007 r. przypadków naruszenia limitów LZO, określonych w załączniku II do dyrektywy 2004/42/WE, do łącznej liczby przeprowadzonych kontroli? W miarę możliwości prosimy podać:
- 1) kategorie produktów, których dotyczyły naruszenia, zgodnie z przywoływanym załącznikiem;
 - 2) ilości produktów niezgodnych z limitami.
- 3.2. Jaki był stosunek procentowy wykrytych w 2007 r. przypadków naruszenia wymogów dotyczących etykietowania, określonych w art. 4 dyrektywy 2004/42/WE, do łącznej liczby przeprowadzonych kontroli? W miarę możliwości prosimy dokonać rozróżnienia pomiędzy następującymi kategoriami:
- 1) produkty niespełniające wymogów dotyczących etykietowania i zawartości LZO;
 - 2) produkty spełniające wymogi dotyczące zawartości LZO, ale nie spełniające wymogów dotyczących etykietowania.
- 3.3. Jakie podjęto działania w przypadkach naruszenia przepisów w celu zapewnienia przestrzegania dyrektywy 2004/42/WE?

4. Zwolnienia udzielone na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/42/WE

- 4.1. W jaki sposób ustanowiono system odstępstw przewidziany w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/42/WE?
- 4.2. Jaki system kontroli wprowadzono w celu sprawdzania, czy produkty objęte odstępstwem na mocy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/42/WE nie są sprzedawane zakładom, które nie zostały zarejestrowane ani uprawnione zgodnie z art. 3 lub art. 4 dyrektywy 1999/13/WE, ani w nich używane?
- 4.3. W miarę możliwości prosimy podać szacunkową ilość produktów objętych zwolnieniem w 2007 r. (zgodnie z klasyfikacją w załączniku I do dyrektywy 2004/42/WE).

5. Indywidualne licencje udzielone na podstawie art. 3 ust. 3 dyrektywy 2004/42/WE

- 5.1. Czy skorzystano z możliwości udzielania indywidualnych licencji przewidzianej w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2004/42/WE?
- 5.2. Jeśli tak, prosimy zwięźle opisać działanie wprowadzonego systemu przyznawania indywidualnych licencji:
 - 1) które organy odpowiadają za wydawanie indywidualnych licencji?;
 - 2) które organy odpowiadają za wyznaczanie budynków i/lub pojazdów historycznych posiadających szczególną wartość historyczną i kulturalną?;
 - 3) na podstawie jakich kryteriów określana jest szczególna wartość historyczna i kulturalna?;
 - 4) w miarę możliwości prosimy podać szacunkową liczbę budynków i/lub pojazdów historycznych uznanych przez właściwe organy za posiadające szczególną wartość historyczną i kulturalną.
 - 5) w jaki sposób zagwarantowano, by omawiane produkty:
 - a) były sprzedawane wyłącznie w „ściśle ograniczonych” ilościach;
 - b) były używane wyłącznie do celów renowacji i konserwacji wyznaczonych budynków i/lub pojazdów?;
 - 6) prosimy opisać kategorie i ilości produktów objętych licencjami na podstawie art. 3 ust. 3 dyrektywy 2004/42/WE, najlepiej poprzez wypełnienie poniższej tabeli:

Kategorie	Odniesienie do załącznika I do dyrektywy 2004/42/WE	Ilości „gotowego do użycia” produktu objętego udzieloną licencją (kg)
Kategoria 1		
Kategoria 2 itd.		

6. Inne istotne informacje

- 6.1. Prosimy opisać największe trudności, na jakie natrafiono przy opracowywaniu i wdrażaniu programu monitorowania, w tym ewentualne problemy z wdrażaniem dyrektywy oraz problemy administracyjne wiążące się z wdrożeniem danego konkretnego programu monitorowania. W jaki sposób trudności te zostały pokonane?
- 6.2. Prosimy przedstawić wszelkie inne istotne uwagi, sugestie lub informacje dotyczące wdrożenia dyrektywy 2004/42/WE.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 marca 2007 r.****dotycząca rozpoczęcia działalności przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Floty Półmorskiej/Floty Dalekomorskiej w ramach wspólnej polityki rybackiej**

(2007/206/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającą regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie złożone dnia 7 listopada 2006 r. przez Hiszpanię w imieniu Danii, Niemiec, Estonii, Hiszpanii, Francji, Irlandii, Włoch, Litwy, Niderlandów, Polski, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ i decyzja 2004/585/WE stanowią ramy dla utworzenia i działalności regionalnych komitetów doradczych.
- (2) Artykuł 2 decyzji 2004/585/WE ustanawia regionalny komitet doradczy obejmujący flotę półmorską/flotę dalekomorską na wszystkich wodach niebędących wodami terytorialnymi WE.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji 2004/585/WE przedstawiciele sektora gospodarki rybnej i pozostałych grup interesów przedłożyły Danii, Niemcom, Estonii, Hiszpanii, Francji, Irlandii, Włochom, Litwie, Niderlandom, Polsce, Portugalii i Zjednoczonemu Królestwu wnioski

dotyczący działalności tego regionalnego komitetu doradczego.

- (4) Zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 decyzji 2004/585/WE zainteresowane państwa członkowskie zdecydowały, czy wniosek dotyczący Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Floty Półmorskiej/Floty Dalekomorskiej jest zgodny z przepisami ustanowionymi w tej decyzji. Dnia 7 listopada 2006 r. zainteresowane państwa członkowskie przekazały Komisji zalecenie dotyczące tego regionalnego komitetu doradczego.
- (5) Komisja oceniła złożony przez zainteresowane strony wniosek oraz zalecenie w świetle decyzji 2004/585/WE oraz celów i zasad wspólnej polityki rybackiej i uznaje, że Regionalny Komitet Doradczy ds. Floty Półmorskiej/Floty Dalekomorskiej może rozpocząć działalność,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Regionalny Komitet Doradczy ds. Floty Półmorskiej/Floty Dalekomorskiej ustanowiony na mocy art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji 2004/585/WE rozpoczyna działalność z dniem 30 marca 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Joe BORG
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2006/635/Euratom z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie zawarcia w drodze podpisania umowy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) oraz Radą Ministrów Ukrainy dotyczącej współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 261 z dnia 22 września 2006 r.)

W spisie treści na okładce, a także na str. 26 w tytule oraz w podpisie:

zamiast: „4 kwietnia 2006 r.”,

powinno być: „4 kwietnia 2005 r.”.
